REVOLTA ROBOŢILOR
Povestea unei renașteri spirituale
David Icke

INTRODUCERE

Care este marea întrebare la care trebuie să răspundem? Un om de știință a spus recent într-o emisiune televizată că marea întrebare este „Cum s-a format Universul”. Chiar așa? Oare chiar răspunsul la această întrebare trebuie să-l aflăm mai presus de toate celelalte, într-un asemenea moment de traumă și confuzie pe această planetă? Eu aș spune că nu. Cred că e foarte interesant de aflat felul în care s-a format Universul, dar nu ceva esențial, care să ne îndrume pe drumul care ne va scoate din această mizerie. Ceea ce chiar trebuie să știm – Marea Întrebare – este cine suntem cu adevărat și de ce ne aflăm aici, în această perioadă extraordinară de transformare a Planetei Pământ. Înțelegând aceste lucruri, vor veni și celelalte răspunsuri, inclusiv cum s-a format Universul. Fără acea cunoaștere a adevăratei naturi a vieții, vom continua să fim atrași de lumea fizică, controlați de iluziile ei și de acele forțe înșelătoare care caută să ne transforme în nimic altceva decât zombi. Cu alte cuvinte, ne vom autodistruge.

Ironia face ca informația există deja și ne spune tot ce vrem să știm, dar implicațiile acestei cunoașteri sunt catastrofale pentru religie, știință, educație (îndoctrinare) și întregul sistem economic, politic, industrial și militar care a suprimat aceste răspunsuri. Atunci când suprimarea nu a fost posibilă, cei care au rostit adevărurile eterne au fost ridiculizați, condamnați și subminați în orice mod posibil. Încă facem referire la Marile Mistere ale Vieții, dar ele rămân doar „mistere”, din cauza consecințelor asupra sistemului. Vorbim aici despre cea mai monumentală farsă din istoria rasei umane, o minte și mână îndemânatice care nu implică doar oameni, dar și alte părți ale Universului. A fost o parte de magie neagră atât de reușită, încât a programat mințile a miliarde de oameni să uite cine sunt, de unde vin și ce caută aici în prezent.
Cred ca a venit timpul să spunem lucrurilor pe nume: suntem o rasă de roboți. Spunând asta, mă refer la faptul că majoritatea oamenilor au gânduri care le-au fost puse de cineva. Am devenit o rasă cu minți programate, care pot fi păcălite să creadă și să facă orice, atâta timp cât minciunile și dezinformările continuă să ne bombardeze prin intermediul sistemului politic, media, religie, școli, universități și prin infiltrarea în propriile noastre conștiințe a unor surse universale care doresc să transforme Planeta Pământ într-o închisoare a zombilor. Dar, încet la început iar acum mai repede, roboții se trezesc. În schimbul acceptării unei diete zilnice de control mental, din ce în ce mai mulți oameni privesc lumea într-o nouă lumină și pun întrebări pe care înainte nu le-au mai pus. Vălul se ridică iar revolta roboților a început.

În această carte, voi spune povestea modului în care am uitat adevărata noastră identitate și cum forțele care controlează sunt pregătite să înceapă faza finală a planului lor de a pune mâna pe planetă și pe rasa umană.

Umanitatea a fost stăpânită de o amnezie spirituală care ne-a dus pe o cărare întunecată și periculoasă, de pe care suntem în plin proces de evadare, sau nu, în funcție de deciziile pe care le luăm. Aproape tot ce urmează să citești nu-ți va fi necunoscut. Deja știi. Doar că aproape ai uitat. Posezi o memorie care păstrează ceva din ce ai experimentat de-a lungul vieții fizice, dar umanitatea și-a pierdut contactul cu memoria ei înaltă; acea parte din noi care cunoaște Marile Răspunsuri la Marile Întrebări. Această carte te va ajuta să refaci legăturile cu acea memorie și, odată ce acest lucru va începe, la fel cum pentru milioane de oameni din lumea întreagă deja a început, nu vei mai fi același. Cei care merg pe acest drum de redescoperire sunt cei care sunt în fruntea revoluției roboților. Este vital pentru viitorul rasei umane ca tot mai mulți să se trezească și să facă aceeași călătorie. Doar reconectându-ne cu nivelele superioare ale ființei noastre vom avea acces la informație și la iubirea de care avem nevoie cu disperare pentru a ne putea autovindeca și astfel, să vindecăm această minunată planetă pe care o numim Pământ. Asistăm la o schimbare de nedescris și de neînțeles. Nu știm exact ce vom descoperi, dar putem fi siguri ca nimic și nimeni nu va fi lăsat neatins de ceea ce se întâmplă pe planetă. Cred că aceste schimbări sunt vestitoarele unei lumi cu mult mai bune decât cea în care trăim astăzi. Voltaire a fost cel care a spus: „Cei care cred în absurdități comit atrocități”. Omenirea de-a lungul multor secole e dovada vie a acestor spuse. Suntem în perioada trezirii, când credința în absurdități va fi de domeniul istoriei și nu baza vieții umane.

David Icke,
Ryde, Isle of Wight, Iunie 1994

O DEFINIȚIE A ÎNȚELEPCIUNII

„Putem noi cumpăra sau vinde cerul? Noi nu posedăm prospețimea aerului, licărirea apei. Atunci cum ai putea să le cumperi de la noi? Fiecare parte din Pământ e sacră poporului meu, sfântă în memoria și experiența lor. Știm că omul-alb nu înțelege obiceiurile noastre. Este un străin care vine noaptea și ia de pe Pământ tot ce-i trebuie. Pământul nu este prietenul, ci dușmanul lui, iar după ce-l cucerește, merge mai departe. Răpește Pământul copiilor lui. Foamea lui va devora Pământul și va lăsa în urmă un deșert. Dacă animalele ar dispărea, am muri de o mare însingurare a spiritului, fiindcă orice i se întâmplă Pământului, li se întâmplă și copiilor Pământului”. Șeful de trib Seattle, 1854

AMINTEȘTE-ȚI CINE EȘTI

Tema de-a lungul acestei cărți este povestea unei conspirații de a controla rasa umană. Ar putea suna fantastic acum, dar citește mai departe și vei vedea că este foarte adevărată și ne afectează în fiecare zi viețile. Totuși, e o conspirație pe care putem și o vom demonta. Scopul acestui atac asupra libertății umane este acela de a ne ține departe de cunoașterea realităților spirituale ale adevăratelor noastre ființe și înțelegerea locului nostru în această minunată rețea a vieții, pe care o numim Creație. Dacă ai auzit explicații despre natura eternă a conștiinței și cum toți suntem într-o

călătorie nesfârșită spre evoluție prin experiențe, e în regulă să mergi direct la primul capitol. Dacă asemenea informații îți sunt noi, atunci merită să citești următorul rezumat al cunoașterii pe care manipulatorii o posedă, dar pe care nu vor să ne-o împărtășească.

Adevărații „noi" nu sunt corpurile fizice pe care le vedem. Acestea sunt doar vehicule în care locuim o singură viață fizică pe această planetă. Conștiința, spiritul și mintea suntem noi cei eterni. În acel moment numit greșit „moarte", mintea noastră eternă – gândirea, simțirea, noi – părăsește corpul și se mută altundeva, pentru a-și continua evoluția. Astfel se întâmplă în așa-numita „experiență a morții clinice". Mii de oameni au descris senzația părăsirii corpului lor în timpul atacurilor de cord sau al accidentelor rutiere. Spun aceeași poveste a privirii în jos spre corpurilor lor fizice, în timp ce doctorii încearcă să-i resusciteze. „ Mintea mea privea în jos, spun ei, și nu mai făceam parte din corpul meu" și apoi, dintr-o dată, văd din nou prin ochii lor și se întorc în corpurile lor. Asta se întâmplă cu oamenii când „mor". Conștiința lor părăsește corpul. Forma noastră fizică are o viață finită, dar mințile noastre trăiesc veșnic. E ceva similar cu astronautul pe Lună. Își pune un costum, pentru a experimenta o altă planetă. De-a lungul vieții fizice, mințile noastre locuiesc în cochilia fizică pe care o numim corp.
Conștiința și energia sunt una și aceeași. Tot ce există în întreaga Creație este aceeași energie-conștiință în diferite stări ale ființei. Diferența este între nivelul conștiinței (evoluție, înțelegere, conștiență) și viteza cu care vibrează energia la „frecvența" ei. Cu cât vibrația e mai rapidă, cu atât evoluția este mai înaltă. Un exemplu este modul în care o singură substanță poate fi apă, nori și gheață. Acestea arată și reacționează foarte diferit, dar toate fac parte din aceeași substanță în stări diferite ale ființei. Așa se întâmplă și cu energia-conștiință, care este totul.
Forța pe care o numim „Dumnezeu" nu este acel bărbat cu barbă stând în ceruri pe un tron. Este Conștiința Unică. Este Creația – un zid, cerul, ploaia, tu, eu, totul înseamnă „Dumnezeu". Cu toții suntem picăturile aceluiași ocean al conștiinței. Tu ești eu, iar eu sunt tu. Tu ești totul, la fel și eu. Cu toții suntem aspecte ale aceluiași întreg, râului de energie neîntrerupt. Diferențele dintre noi sunt doar o iluzie.

Unul din acele așa-zise „mari mistere" este locul unde mergem după ce viețile noastre fizice încetează. Biserica spune că în rai sau iad, orice-ar putea să însemne acestea, iar știința materialistă spune că nu mergem nicăieri, fiindcă această lume este tot ce este. De fapt, oceanul conștiinței pe care o numim Creație sau Dumnezeu are nivele infinite de evoluție sau lungimi de undă. În spațiul pe care corpul tău îl ocupă acum sunt toate frecvențele radio și stațiile de televiziune care emit spre zona ta. Nu le poți vedea și nici ele nu pot fi văzute, deși împart același spațiu, fiindcă se află pe lungimi de undă diferite. Reglează radioul pe una din acele lungimi de undă și acel post îl vei auzi. Frecvența devine realitatea radioului, lumea lui. Schimbă pe alt post și realitatea radioului se schimbă. La fel se întâmplă și cu noi.

În acest moment, suntem poziționați pe o lungime de undă fizică densă, pe care o numim Univers, dar când „murim", conștiința noastră părăsește

corpul și se mută pe o altă lungime de undă. Ceea ce numim „fantome” sunt entități – minți, spirite - de pe alte lungimi de undă. Deseori par încețoșate și transparente, deoarece nu le vedem de pe frecvența lor, ci de pe a noastră. Este ca la radio, când se obține o recepție bruiată, neclară. Postul dominant va fi cel mai apropiat de recepție, dar vei auzi și alte posturi. În termeni vizuali, asta se întâmplă când vezi o fantomă. Dacă ești pe aceeași frecvență cu fantoma, va apărea la fel de reală ca și tine.

Extratereștrii despre care voi vorbi operează pe alte frecvențe, motiv pentru care unii oameni îi văd și alții nu. Depinde totuși dacă ești capabil să faci acel salt fizic pentru a recepționa alte nivele. Prin acordarea conștiinței tale la o altă lungime de undă, informația poate fi adusă în această lume. Acesta este procesul pe care-l numim channeling, medium sau recepționare din punct de vedere fizic. Oamenii de știință adevărați, cu mintea deschisă ne arată prin cercetările din fizică și matematică faptul că Creația este alcătuită din frecvențe și că Conștiința este eternă în fiecare dintre noi. Totuși, Conștiința noastră trebuie să se lupte cu suprimarea acestei cunoașteri de către establishment-ul științific și manipulatorii care o controlează. Aceștia vor să te facă să crezi că lumea fizică e totul și că noi toți suntem doar „accidente” cosmice ale evoluției, care n-au existat înainte de naștere și nu vor mai exista după moarte.

Pe măsură ce Creația se extinde în vid și infinit, Conștiința se reproduce constant singură. La cel mai înalt nivel, cea mai înaltă frecvență se află conștiința originară, de unde provine totul. Este suma a tot ceea ce s-a învățat și experimentat din momentul în care Creația a devenit conștientă. Acesta este nivelul pe care l-am putea numi Dumnezeu. Eu prefer s-o numesc Sursa. Chiar și ea evoluează în mod constant, ca și observarea și absorbția experiențelor tuturor aspectelor de sine ale frecvențelor joase. Sursa este „super-mintea” de unde provine totul.
Am folosit termenul „minte” pentru a descrie partea eternă din noi, fiindcă prefer să evit conotația religioasă de „suflet”. Dar mintea, sufletul și spiritul sunt termeni interschimbabili și descriu amalgamul de câmpuri energetice care animă corpul fizic, care nu moare niciodată. Ele există în ceea ce știința numește nivelul sub-atomic, motiv pentru care nu le putem vedea. În mod normal, energiile vibrează mult prea repede pentru simțurile noastre fizice, totuși unii oameni sensibili le pot detecta. Când vorbim de oameni care „văd aure”, ei observă această conștiință din jurul corpului. Poate fi o țesătură minunată de culori, „haina noastră multicoloră” care se schimbă odată cu stările noastre, deoarece culorile, ca orice altceva, sunt vibrații ale energiei. Cu cât starea noastră mentală se alterează mai mult, cu atât se modifică și starea noastră vibrațională. Aceste câmpuri energetice, aspecte ale minții noastre, se reîncarnează în nenumărate corpuri fizice pe această planetă și în alte părți. Cu toții suntem extratereștri prin faptul că suntem aici pe aceasta planetă ca parte și numai parte a evoluției noastre. Fiecare dintre noi am avut vieți trecute de-a lungul a ceea ce numim istorie. Am fost aici de multe ori în atât de multe situații și rase diferite. Asta face ca prejudecata rasială și naționalistă să fie de-a dreptul ridicolă. Prin legea karmei sau cauzei și efectului ne creăm propriul viitor cu fiecare gând și faptă, fiindcă ceea ce-i

facem pe alții să experimenteze, experimentăm și noi într-un final, pentru a ne echilibra evoluția.

Conectarea tuturor câmpurilor noastre energetice se face printr-o serie de vortexuri, numite chakre. Exista șapte mari chakre și nenumărate versiuni mai mici. Principalele chakre se găsesc în ordine: la baza coloanei vertebrale (chakra bazală), la buric (chakra sacră), la plexul solar (chakra plexului solar), la inimă (chakra inimii), la gât (chakra gâtului), la frunte (chakra celui de-al treilea ochi) și de-asupra capului (chakra coroană). Cu cât învățăm și evoluăm, cu atât vortexurile chakrelor învață mai repede și cresc vibrația ființei noastre eterne, ridicând-o astfel la frecvențe mai înalte. Energia pe care o numim iubire vine din chakra inimii. Astfel, inima e asociată cu iubirea dar, așa cum știau și anticii, energia iubirii emană din inima spirituală.
Chakrele sunt legate de corpul fizic prin sistemul endocrin, iar dezechilibrele în câmpurile energetice pot afecta echilibrul corpului. Astfel, stresul și alte traume emoționale provoacă boală fizică. Aceste câmpuri energetice sunt electromagnetice și sunt afectate de alte forme de electromagnetism. Este cunoscut faptul că oamenii care lucrează cu echipamente electromagnetice sau trăiesc sub linii de curent sunt mai dispuși la anumite boli și cancer. Doctorii și oamenii de știință spun că nu știu de ce se întâmplă acest lucru. De fapt, electromagnetismul din firele de înaltă tensiune disturbă câmpurile energetice ale persoanei și asta face ca corpul fizic să manifeste o problemă de sănătate.
Mintea este creatoare, fiindcă totul este gând. Cu cât conștiința este mai puternică, cu atât mai mare este potențialul de a crea. La nivelul frecvențelor non-fizice, gândul creează prin rearanjarea energiilor în orice vizualizează el. Chiar și la nivelul fizic dens, creația trebuie să fie precedată de un gând. O afacere finalizată sau un obiect de porțelan finalizat sunt gânduri devenite fizice. Gândul este tot.
De fiecare dată când gândim, creăm un câmp energetic. În acest mod funcționează telepatia. O persoană produce câmpul-gând și o alta decodează acel câmp, de multe ori fără să știe. Puterea gândului de a crea iubire și armonie sau ură și dizarmonie este infinită și cu toții suntem capabili să le producem pe ambele. Manipulatorii despre care vorbesc în această carte cunosc această putere de a controla oamenii prin folosirea gândului și a atacului psihic. Ei direcționează energia-gând spre indivizii țintă și încearcă să le controleze gândirea. Cei care caută iubire și armonie în lume trebuie să răspundă la acest atac cu energia iubirii și armoniei pe care cu toții o putem crea oricând dorim. Trebuie doar s-o gândim și s-o trăim. Ne creăm propria realitate. Dacă ne gândim la eșec, aceasta este energia pe care o atragem spre noi. Atragem după principiul ești ceea ce gândești și acesta este principiul după care operează Karma.

Manipulatorii nu vor ca noi să știm că suntem ființe eterne ale luminii și iubirii, cu potențial nelimitat; nici că putem schimba lumea prin schimbarea modului nostru de a gândi. Suntem cu toții părți egale ale aceluiași întreg, aflat în călătoria spre evoluție prin experiențe. Oamenii care știu și trăiesc aceste lucruri nu sunt atât de ușor de controlat și direcționat. Pentru manipulatori e mult mai bine să ne convingă că suntem accidente cosmice fără niciun viitor sau să ne închisteze în dogma vreunei

religii și să ridiculizeze și oprime contrariul. Scopul lor e să ne taie legătura cu nivelele noastre înalte. De-a lungul unei încarnări, nu totul din conștiința noastră se încarnează și devine subiect al limitării corpului fizic dens, ci numai o parte. Eu numesc asta nivelul conștient. Restul minții, ceea ce este cunoscut ca subconștient, acționează ca un ghid prin viața fizică. Nivelul conștient (eul inferior) experimentează iar nivelul subconștient și nivelele conștiente înalte (eul superior) îndrumă printr-un proces de transfer de gânduri.
Eul superior poate fi legat de Misiunea de Control. El știe motivul încarnării – ce am ales să experimentăm și să facem în serviciul umanității, planetei și Creației în general. Simțim intuitiv îndemnul și comunicarea eului superior. Ne simțim atrași de anumite locuri, oameni, moduri de viață. Se arată când spunem: „ciudat că te-am întâlnit aici, ce mică-i lumea, ce coincidență”.
Dacă pierdem contactul cu Misiunea de Control (conștiința noastră înaltă) putem înclina spre un comportament stupid și distructiv. Gândiți-vă ce s-ar întâmpla dacă am fi pe Lună, într-o navă spațială și cineva ne-ar tăia legătura cu Misiunea de Control. Am avea doar două surse de informație – ochii și urechile. Asta ar fi extrem de dezechilibrat, deoarece ar conține doar informație de la lumea înconjurătoare. Am pierde contactul cu cei care pot vedea dincolo de aparențe. Manipulatorii pot să controleze informația care vine prin ochi și urechi și, ca urmare, ne pot face cu ușurință să uităm cine suntem și ce căutăm aici. Acest lucru li s-a întâmplat miliardelor de oameni care au devenit astfel o formă de roboți.

Am explicat aceste principii mai detaliat în alte cărți, și ar fi de mare ajutor pentru novicii în acest subiect să citească *Heal the World* și *Truth Vibrations*. Dar acest scurt rezumat conține cunoașterea pe care o veți aprecia mai târziu, care nu numai că va elibera rasa umană de actuala închisoare mentală, dar va da și tehnologia incredibilă ce va produce energie nelimitată și ecologică. De ce și cum a fost ținută această cunoaștere departe de oameni și ce a îndrumat umanitatea pe o cărare atât de întunecată și distructivă este povestea pe care o vom spune acum.

ÎNTUNERICUL

Când cineva vorbește despre originea lui Dumnezeu, se află în fața unor întrebări fără răspuns: „Cine l-a creat pe Dumnezeu?” și „Cine l-a creat pe cel care l-a creat pe Dumnezeu?” și... Prin urmare, mă veți ierta că mă refer la o singură generație a istoriei familiei lui Dumnezeu! Credința mea e că ceea ce cu toții numim Creație a fost odată un gol potențial. La un anumit moment, cel puțin o parte din acest gol a devenit conștientă de sine. Voi numi această conștiință originară Sursa. De-a lungul unei perioade de neimaginat, ceea ce numim timp, Sursa Conștiință a început să experimenteze potențialul ei de a crea. Prin puterea gândului, și-a creat alte aspecte ale eului său și zone în interiorul minții sale vaste, pentru a experimenta și învăța. Printre acestea, se află în Universul nostru și tot ceea ce conține el – inclusiv noi. Fiecare zonă aparține Oceanului Conștiinței și i s-a permis să evolueze în mod natural prin experiență, deși toate rămân conectate la Sursă. Universurile, ca și toată Creația, sunt multi-dimensionale, fiecare având propria versiune a spațiului și timpului.

Ceea ce numim timp pe această planetă este foarte diferit față de timpurile altor frecvențe. Dacă ai putea vedea Universul nostru spațiu-timp de deasupra, ar părea ca o mică gogoașă sau, mai bine zis, o bobină care se rotește, orbitând centrul. Totul orbitează în jurul unui punct central. Pământul orbitează în jurul Soarelui, sistemul solar este de-asemenea pe o orbită, la fel și galaxiile și Universul. Fiecare „bobină” este înconjurată de un vortex, o spirală de energie. Cu cât această spirală vortex se învârtește mai repede, cu atât mai repede se mișcă Universul pe orbita sa și în consecință, „timpul” pare că trece mai repede. Vortexul din jurul Universului nostru începe să se învârtească mai repede, motiv pentru care mulți oameni spun „timpul parcă zboară în zilele astea, nu mai e timp să faci nimic”, și au perfectă dreptate. Țineți-vă bine! Încă n-ați văzut nimic... Râuri de informații emană de la Sursă pentru a ghida Creația, în timp ce, din alte direcții, curg toate experiențele și învățăturile acumulate de părțile constituente. Există o curgere de informații bidirecțională între Sursă și zonele minții sale. Așadar, în timp ce Sursa este ultima în ceea ce privește cunoașterea, înțelepciunea și iubirea evoluează constant, pe măsură ce absoarbe experiențele tuturor „picăturilor” sale. Curgerea informației de la Sursă vine pe aceasta planetă prin intermediul diferitelor „sub-stații”, precum Universul și Galaxia. Fiecare nivel își adaugă contribuția la curgerea informației pentru a ghida nivelele de dedesubt. Soarele este cu mult mai mult decât o imensă minge de foc care generează căldură. El este o altă sub-stație pentru energiile Sursei. Anticii știau acest lucru, sau cel puțin reprezentanții lor cei mai evoluați, și aceasta este o explicație pentru originea venerării zeului Soare. Mințile luminate nu venerau Soarele doar ca pe un glob de foc de pe cer, ei recunoscând Logosul Solar (Soarele central) prin care cunoașterea și înțelepciunea Sursei ajungea pe planetă. Așa cum Soarele este mintea care îndrumă sistemul solar, Mintea Galactică îndrumă galaxia iar Mintea Universală îndrumă Universul. Sursa este mintea care ghidează întreaga Creație. Activitatea petelor solare este legată de această curgere de energie de la Soare spre sistemul solar. Aceasta indică timpurile când curgerea se află la nivel maxim. Cu toții avem șansa de a ne acorda la această îndrumare de la cel mai înalt nivel, Sursa, dar nu suntem obligați. O putem ignora dacă vrem. E greu de crezut când vedem ce se întâmplă în lume, dar Creația e un alt cuvânt pentru iubire. E energia pe care o numim iubire și care ține totul împreună. Scopul Creației nu e să aducă durere și suferință.

Știu că oameni de diferite credințe au încercat să explice această contradicție dintre Creația bazată pe iubire și evenimentele groaznice care s-au întâmplat minut de minut pe Planeta Pământ. Unii vorbesc despre nevoia de a învăța prin intermediul experienței extreme, în timp ce alții vorbesc despre un „experiment” universal de proporții. Niciunii nu mi s-a părut că au dreptate. Dacă Creația este fondată și ținută împreună prin iubire, atunci iubirea trebuie să fie în mijlocul a ceea ce s-a întâmplat cu Pământul și rasa umană. Dar există ceva care caută să dezarmonizeze Creația. O voi numi Lucifer. Voi folosi termenul Lucifer când voi vorbi despre picătura originară a dizarmoniei și Conștiința Luciferică atunci când voi descrie amalgamul acelui aspect și celelalte conștiințe pe care le are din momentul în care s-a dezechilibrat, până la punctul în care joacă pe tonul lui. De fapt, Lucifer este chiar un nume impropriu. Dacă mergi

înapoi la originea numelui, afli că înseamnă „purtătorul de lumină”. Acesta provine de la adevărul universal că energia pozitivă are nevoie de una negativă pentru a se echilibra. Când amândouă se află în armonie, obții energia echilibrului și iubirii, numită Lumină. Pozitivul are nevoie de negativ, la fel cum și negativul are nevoie de pozitiv. Cu această idee a echilibrării celor două forțe, pozitiv-negativ, masculin-feminin, *yin-yang* și așa mai departe, sunt total de acord. Dar pentru scopul acestei cărți, voi folosi numele Lucifer pentru a descrie ceva total diferit de acel lucru. Conștiința dezechilibrată pe care o voi numi Lucifer nu este o parte esențială a echilibrului pozitiv-negativ. Este o perturbare, un aspect nearmonios al conștiinței, care nu este necesar pentru evoluția umană. Mai mult, eforturile lui Lucifer de a închide canalele care leagă umanitatea de înțelegerea înaltă au blocat, nu avansat, evoluția noastră. Nicio experiență nu este pierdută ci toate merg în banca învățării, dar simt că nu avem nevoie să sondăm străfundurile pentru a atinge starea de înțelegere care ne va ridica spre o frecvență mai înaltă.

Echilibrul între negativ și pozitiv este un fapt, dar nu cred că extremele negative pe care le-am văzut pe Pământ trebuie să fie parte din acest echilibru. Lucifer și-a dorit să experimenteze legile echilibrului și armoniei. Mă refer la această minte ca fiind un „el”, fiindcă este dominat nu doar de energia negativă, ci și de energia masculină. La un moment dat a fost o conștiință a echilibrului, iubirii și evoluției avansate – dar asta s-a schimbat. Ar putea fi la fel de bine ceva ce s-a întâmplat dincolo de controlul lui și care a dezechilibrat acest aspect al conștiinței. Ar putea fi un experiment pe care l-a făcut pentru a vedea ce s-ar întâmplă dacă te-ai opune legilor armoniei, iar acest lucru a fost teribil de greșit – precum crearea unui Frankenstein spiritual ce sfârșește prin a-l controla pe omul de știință. Dar indiferent de intenție, Lucifer a început să înfrunte armonia Creației.
Creația nu este un fel de haos necoordonat. Când această Conștiință Luciferică a început să creeze dizarmonie, nivelele înalte ale Creației au început să intervină fiindcă impunea erorile sale și altora și încălca legea universală a liberei voințe. Ceva trebuia făcut. Aici este implicată și umanitatea. Încă o dată, contrar credinței comune, conștiința umană are o capacitate enormă de iubire și compasiune. Nu suntem ceea ce părem că suntem, și nimic nu este ce pare a fi. S-a luat o decizie la nivelul colectiv al conștiinței umane de a-i da acestei minți distrugătoare numită Lucifer șansa de a-și găsi echilibrul și de a se resincroniza cu restul Creației. Fiecare specie are o minte colectivă la care toate „picăturile” individuale sunt conectate. Suntem ființe multi-dimensionale, fiecare nivel având propria conștientizare și abilitate de a gândi și a lua decizii. Și astfel, mintea colectivă a umanității a fost de acord să lase la o parte propria-i evoluție pentru o anumită perioadă, pentru a-i da Conștiinței Luciferice șansa de a se reechilibra. Această conștiință extrem de negativă s-a dezlănțuit în această parte a Universului. Nu doar umanitatea a fost de acord, mințile colective ale altor civilizații universale (extraterestre) au procedat la fel, și nu doar nivelul fizic a fost afectat. Totul este multidimensional, inclusiv Universul. În același spațiu ocupat de această lume fizică se găsesc toate celelalte nivele. Conștiința Luciferică a început și ea să opereze pe acele nivele.

Efectele nu au avut loc peste noapte. Dizarmonia a creat și mai multă dizarmonie. Lucifer cu siguranță nu este o ființă cu coarne și coadă. Este un aspect mai profund al Conștiinței Divine, care alege să lucreze împotriva Sursei. Precum întreaga conștiință, el generează modele de gândire. Este același principiu ca acela al unui post radio când transmite în lume pe lungimea sa de undă. Odată transmisă, lungimea de undă poate fi primită de orice aparat de radio reglat pe acel post. În fiecare secundă, lumea transmite modele-gând. Așadar, când ai un aspect puternic și crescător al conștiinței care revarsă modele negative, extrem de dizarmonioase, e ușor să înțelegi câte zone vaste cu alte conștiințe pot fi afectate. Odată reglate pe lungimea ta de undă, precum un post radio, le poți hrăni cu orice informație vrei să asculte. Din punct de vedere al conștiinței, aceste modele transmise pot apărea ca gânduri proprii, când de fapt provin din mințile altora. Într-un asemenea moment, pur și simplu ne acordăm la ei fără să ne dăm seama.

Conștiința Luciferică și transmisiile ei au fost proiectate cu scopul de a crea dezechilibrul. Lucifer se hrănește cu energie negativă și cu cât generează mai multă, cu atât devine mai puternic. Impactul lui a început să crească și să afecteze o zonă largă. Alte picături au fost dezechilibrate de dizarmonie și neliniște, alăturându-se „echipei” sau ceea ce numesc eu „Conștiința Luciferică”. Au fost afectate gândirea și percepția unui număr crescând de entități din acest sistem solar și galaxie. Conștiința Luciferică, departe de a profita de șansa de a se reechilibra singură, a încercat să preia și să transforme armonia în imaginea propriului dezechilibru. A venit momentul când derularea procesului de dizarmonie s-a aflat într-un punct critic. Ca urmare, de-a lungul Universului a fost transmis un apel către voluntari, să se dedice schimbării acestuia. Oceanul conștiinței caută să curgă ușor, echilibrat. Dar în anumite zone e mai mult ca o undă mareică de tulburare și chin emoțional și mental. De-a lungul cărții mă voi referi la „voluntari” sau „voluntarii conștiinței”, adică la aceia care s-au dedicat restaurării armoniei și ajutorării Pământului să se resincronizeze cu restul familiei Galactice și Universale. Acești voluntari au venit din diferite nivele, începând lupta dintre lumină și întuneric: o temă observată de-a lungul textelor antice și legendelor. Tema a fost ilustrată simbolic în filme precum „Războiul stelelor” și „Imperiul contraatacă”. Scriitorii SF rememorează de fapt ceva ce s-a întâmplat, nu de fiecare dată în detaliu, ci în temă. Această luptă dintre armonie și dizarmonie s-a dus la toate nivelele, fizice și non-fizice. Alți voluntari, aspecte ale conștiinței extrem de evoluate, au pătruns în Univers și în această galaxie în efortul de a restabili armonia. Ei nu s-au încarnat toți în corpuri fizice pe Pământ. Unii au sosit în nave spațiale imense, unele având kilometri lungime, în timp ce alții pur și simplu s-au manifestat aici. Aceștia au fost extratereștrii care au venit să aducă cunoașterea pe această planetă cu sute de mii de ani în urmă. Pe vremea aceea, existau două forme diferite de viață pe planetă, extratereștrii extrem de avansați și oamenii primitivi. De-a lungul a mii de ani, Pământenii vor fi ajutați să evolueze din ce în ce mai repede.

Valuri ale acestor ființe au început să creeze mai multe civilizații pe Pământ, incluzându-le pe cele cunoscute drept Pan, Mu (Lemuria) și Atlantida. Aceste civilizații erau mult mai avansate, în ceea ce privește

tehnologia și înțelegerea Creației, față de ce cunoaștem noi azi. Platon a amintit de Atlantida cu mai bine de 2.000 de ani în urmă, o temă care recent a devenit puternică în mintea umană. Acolo unde azi se află Oceanul Atlantic a existat un continent. Atlantida folosea energie non-fizică, valorificând marea de energiei din jurul nostru. Cristalele făceau parte din această putere și lumină a Sursei și toată energia și căldura de care aveau nevoie era produsă fără poluarea și deteriorarea Pământului. Acea cunoaștere va fi accesibilă și nouă, pe măsură ce transformarea prezentă va continua.
O mare parte din această energie liberă era deja disponibilă, dar a fost suprimată pentru a proteja interesele imperiilor. Nu existau religii în acea perioadă, dar existau locuri unde oamenii mergeau să învețe legile Creației, cum să folosească energiile armoniei și cum să-și intensifice capacitățile. Ei puteau comunica cu animalele prin sunet sau telepatic, în special cu cea mai evoluată ființă non-umană, delfinul. Atlanții puteau face ceea ce noi numim azi miracole. Dar nu erau deloc miracole. Nu există miracole sau paranormal. Sunt doar legi naturale ale Creației în acțiune. Atlanții puteau ridica obiecte sau pe ei înșiși. Puteau provoca combustie spontană. Puteau manifesta și demanifesta materia. Îi ridicau ritmul de vibrație, încât înceta să mai fie fizică, apoi îi restaurau vibrația originară și materia reapărea în forma fizică.
Corpurile lor erau diferite față de ale noastre și foarte diferite față de acelea ale Pământenilor de pe planetă în acea perioadă. Erau mai puțin denși și puteau pluti deasupra Pământului prin puterea gândului. Mulți se puteau materializa sau dematerializa, precum teleportarea din Star Trek, dar fără a avea nevoie de acea tehnologie. Erau mai înalți decât noi. Anumiți oameni care au avut viziuni despre această perioadă atlantă povestesc că au văzut ființe înalte de peste 2 metri, cu tenul auriu și cu ochii de un albastru pal. Atlanții trăiau sute de ani la fiecare încarnare, deoarece corpurile lor erau mai acordate la energiile din jurul lor. Cu cât înțelegeau mai bine adevărata natură a vieții, cu atât mai bine puteau vindeca bolile (dizarmonia) înainte să devină o problemă fizică. Azi, noi așteptăm simptomul fizic, dar adesea, când apare, e prea târziu.

Conștiința voluntară cunoscută drept atlantică a început să crească înțelegerea pe această planetă, pentru a ajuta Conștiința Luciferică să se rupă de spirala sa de dizarmonie și să protejeze Conștiința Umană. Totul a fost bine în Atlantida pentru mult timp dar, încet-încet, au început să apară dezechilibrele și presiunea care continuă a atacurilor Conștiinței Luciferice. De-a lungul a eoni de existență, Conștiința Luciferică a învățat cum să distrugă mai bine armonia și să dezechilibreze oamenii, lucrând prin intermediul nivelelor lor emoționale. Producerea energiei negative prin orice mijloace disponibile era motivația ei, deoarece o asemenea energie negativă o hrănește și-i dă o mare putere. Motivul conflictului era irelevant atâta timp cât exista un conflict și o linie de producere a energiei negative. Au fost distruse planete, fie prin intervenția directă a lui Lucifer, fie prin modelele lui de gândire, care atingeau conștiințele altora. O planetă cunoscută de sumerieni drept Maldek a fost distrusă de o explozie nucleară creată de oameni de știință care aveau cunoașterea, dar nu și înțelepciunea. Unele rămășițe ale acelei planete și ale altora încă zboară prin sistemul nostru solar în forme pe care le numim asteroizi și comete.

Unele rămășițe sunt ținute în cercurile lui Saturn. Prea incredibil? Iată ce-i facem aceste planete! O distrugem prin modul stupid de comportament, acest lucru întâmplându-se și în altă parte, fie prin exploatare nesăbuită, fie prin explozii nucleare, fie prin otrăvirea atmosferei. Umanitatea ca întreg a fost oare influențată de o forță a binelui? Nu!

A venit un moment în care extratereștrii Luciferici au căutat să preia planeta, purtând războaie cu nenumărate civilizații extraterestre care doreau fie să ajute, fie să exploateze această lume. Armonia a dispărut demult. Atlantida a dispărut demult. Pământul, care a fost creat ca o planetă a echilibrului și un generator de iubire a început să reverse energie negativă în sistem. Lucrurile mergeau foarte rău, afectând serios mintea planetei, conștiința pe care o numim Mama Natură, Spiritul Pământului sau Gaia. Pământul este corpul fizic dens al acestei minți, cu toții existând în câmpul lui de energie, în aura lui. Când umanitatea creează energie negativă, Pământul o absoarbe și prin el este exportată în sistemul solar, în Univers. Lucifer și-a trimis puterea negativă către Spiritul Pământului, căutând să-l distrugă la toate nivelele prin dezechilibrarea câmpurilor lui de energie – mintea și emoțiile. Gândurile lui au acționat asupra emoțiilor atât direct, cât și prin afectarea formei fizice. Când corpurile noastre ne dor, durerea ne afectează emoțiile. Conștiința planetară nu e deloc diferită. Voluntarii extratereștri care au acceptat să restaureze armonia și să ridice conștiința la nivel fizic s-au găsit în fața unei imense provocări din partea altor surse extraterestre, care au venit pe planetă în navele lor spațiale imense. Mulți dintre ei au fost afectați, începând să lucreze pentru forțele negative.
Cunoașterea e neutră. E în funcție de cum o folosești, în sens pozitiv sau negativ. Cei care au înțeles cum ar putea fi folosite energiile și puterea cristalelor erau cunoscuți în Atlantida drept „paznicii luminii" și „păzitorii cunoașterii secrete". Doar în ei se putea avea încredere și li se puteau comunica secretele. Totuși, influența Luciferică era atât de mare, încât mulți dintre acești oameni au devenit dezechilibrați. Drept consecință, cunoașterea, care era potențial letală, a căzut pe mâini greșite. Mulți atlanți au început să se folosească de cunoașterea lor în moduri extrem de dăunătoare, ca și extratereștrii care au acaparat Atlantida.

Timp de sute de mii de ani, pe vremea Atlantidei și mai târziu, extratereștrii din diferite civilizații universale au ajutat rasa umană și i-au îmbunătățit forma fizică. Unii dintre aceștia au făcut-o în scopuri pozitive, alții în propriul interes. Asemenea teme sunt documentate în textele străvechi și pe tăblițele de lut scrise în urma cu 6.000 mii de ani de sumerieni. Scrierile sumeriene vorbesc de „zei" care au venit din cer pentru a însămânța femeile, pentru ca apoi să se întoarcă înapoi, între stele. Forma umană, așa cum o știm, *Homo sapiens sapiens*, n-a evoluat din familia maimuțelor, ci dintr-o civilizație universală, în urma cu 20.000 de ani sau înainte de ultimul cataclism care a scufundat Atlantida, în jurul anului 10.000 î.e.n. De fapt, familia maimuțelor a apărut prin însărcinarea unor forme animale de către extratereștri, ca parte a experimentului lor. Oamenii de știință vorbesc de „veriga lipsă" dintre omul din Neanderthal și actualul corp uman, dar n-o vor găsi niciodată, fiindcă nu există. Acest salt

evolutiv brusc al formei umane provine tot de la intervenția extratereștrilor, unii pozitivi în intenție, alții negativi.

Scrierile sumeriene spun că un „zeu” pe nume Ea s-a implicat în această inginerie genetică. Acest zeu a avut un frate vitreg pe nume Ea-lil și, după cum vom vedea, aceștia erau doi dintre „zeii” Sumerului care vor fi introduși în sistemele de credințe ale religiilor din prezent. Multe din poveștile Vechiului Testament provin din Sumer și relatează sfârșitul Atlantidei, când extratereștrii negativi dețineau în mare parte controlul. Un „imn” sumerian descrie pomul vieții și fructul pe care zeii i l-au interzis Omului să-l mănânce. Acest pom se afla în Grădina lui Edinnu, cuvânt ce înseamnă câmpie. În această grădină, potrivit imnului, îl puteai găsi pe zeul Ea. Câtă asemănare cu Adam, Eva și Grădina Edenului din Biblie! Descrierea sumeriană a Grădinii lui Edinnu și versiunea sa reciclată, Grădina Edenului, sunt simboluri a ceea ce s-a întâmplat în perioada atlantă târzie.

Lui Adam și Evei (simbolizând Bărbatul și Femeia de pe Pământ) li s-a spus să nu mănânce din pomul cunoașterii. Cu alte cuvinte, erau ținuți în ignoranță, în așa fel, încât să nu afle care este adevărata lor natură. Aceasta este o temă care a continuat de-a lungul istoriei umanității până în prezent. Eu o numesc „abordarea ciupercii” – ține-i în întuneric și hrănește-i cu aberații. Potrivit lui William Bramley în cartea sa *The Gods of Eden*, șarpele din povestea lui Adam și a Evei simbolizează Frăția Șarpelui, despre care crede că a fost înființată pentru ca voluntarii să transmită cunoașterea spirituală unei umanități ignorante. În cercetarea lui, Bramley sugerează că „zeul” cunoscut drept Ea sau Prințul Pământului a fost ajutat de sumerieni să proiecteze genetic noua formă umană. El nu voia să-i vadă pe oameni întemnițați din punct de vedere mental, spiritual și fizic. A făcut și el lucruri mai puțin lăudabile, crede Bramley, dar era sincer în a se opune acestei suprimări. Din nefericire, extratereștrii malefici controlați de Lucifer erau atât de ostili acestui demers, încât șarpele a început să devină sinonim cu răul și Ea, Prințul Pământului a devenit cunoscut ca Prințul Întunericului. Nu era nimic altceva decât asasinarea caracterului, minciuni și propagandă, pe care le vedem întâmplându-se și în lumea zilelor noastre.
Cei care au citit povestea lui Adam și a Evei își amintesc că șarpele, simbolul lui Ea în viziunea lui Bramley, n-a avut șansa să-i păcălească să mănânce din Pomul Vieții. A fost oprit. William Bramley crede că Frăția Șarpelui a fost preluată de extratereștrii negativi și folosită în propriile scopuri – pentru a ține secretă cunoașterea față de masa de oameni și a o da doar unei elite în care se puteau încrede pentru a sprijini „marea lucrare” a controlului și dominației lumii. Această elită a format liderii, regii și preoții din civilizații care vor urma Atlantidei. Ținta lor era să deconecteze nivelul conștient al ființei noastre de nivelele înalte, până în punctul în care conștiința Pământului să fie prinsă în lumea fizică densă și incapabilă să evadeze și să evolueze. Sclavi eterni, potrivit lui Bramley. Nu știu dacă interpretările lui cu privire la poveștile sumeriene sunt adevărate, dar n-am nicio problema cu ideea că o implicare extraterestră pe Pământ a avut loc în timpul Atlantidei și după aceea. De mult timp cred

că extratereștrii au însămânțat actuala formă umană. Așa se explică diferitele rase umane, cu culorile și trăsăturile lor variate.

Extratereștrii care căutau să ajute umanitatea să avanseze au însămânțat corpurile umane, îmbunătățindu-i genetic și au făcut în așa fel, încât spiritul să-și exprime mai ușor întregul potențial. Cred că forma umană a fost subiectul unui fel de război genetic. Mai cred că o organizație, pe care o voi numi Frăția, a fost și este folosită de mii de ani pentru a manipula rasa umană.
Negativitatea extremă care s-a abătut asupra Pământului în ultimii ani ai Atlantidei a avut și alte implicații. Fiecare formă de viață are un sistem energetic, o rețea de linii care sunt legate de chakre pentru a menține curgerea energiilor vitale. Acupunctura se bazează pe acest cunoștințe. Cei care o practică numesc aceste linii meridiane, și același sistem se aplică și planetelor. O planetă are chakre și o rețea de linii energetice numite meridiane, linii de forță magnetică sau linii dragon. Dacă deteriorezi și distrugi îndeajuns aceste rețele de energie, poți distruge o planetă în același mod în care corpul uman moare atunci când sistemul lui energetic este suficient de dezechilibrat. Baza acupuncturii este de a ține sistemul uman în armonie și corpul fizic sănătos. Acele de acupunctură sunt folosite pentru a reechilibra și redirecționa curgerea energiei. Există anumite puncte, cunoscute ca punctele acupuncturii, unde acest lucru se poate face foarte eficient. La fel și cu Pământul...

Folosirea greșită a cunoașterii a început să amenințe această rețea energetică. Acei atlanți, care încă erau mânați de valorile care i-au adus aici, au fost îndrumați de nivelele superioare să crească puterea energiilor care curgeau prin și de jur împrejurul planetei. Cu cât energiile erau mai puternice, cu atât mai mare era potențialul creației; sau, folosite greșit, pentru crearea cataclismelor. Majoritatea atlanților erau, până atunci, de necontrolat și singura cale de a-i împiedica să distrugă Pământul era să reducă potențialul energiilor de care dispuneau. Nava spațială care a venit pe planetă a folosit liniile energetice drept energie, iar dacă energia este redusă, reduci potențialul de a valorifica acea putere în scopuri negative.

Eu cred că povestea Regelui Arthur și a lui Merlin este, cel puțin în parte, un basm simbolic al acestei încetiniri a energiilor. Cred că aceste povești se referă la atlanți și au devenit legende cu cavaleri și regi doar mai târziu, când puteau fi mai bine înțelese de cei vizați a fi informați. Acest lucru se poate aplica și altor povestiri din textele antice care au alcătuit Biblia. Povestea regelui Arthur a fost un fel de pildă. Sabia Excalibur, cred, simboliza încetinirea „energiilor dragon”, așa cum le numesc unii oameni. Legenda spune că sabia (energiile) a fost fixată într-o piatră și doar o anumită persoană avea darul să o scoată. Doar cineva care poseda modelul corect de energie, putea folosi cheia vibratorie pentru a elibera energiile care dormitau de la Atlantida încoace. Acest proces a avut loc azi. Excalibur a fost scoasă și eliberată de-a lungul planetei. Acest lucru s-a făcut în mare parte în Britania și Irlanda, deoarece aici s-a petrecut închiderea acum mii de ani. Totuși, sunt implicate multe alte locuri de pe planetă. Câmpul energetic al Pământului este acum pregătit pentru

iminenta lui evoluție spre frecvență mai înaltă, în timp ce perioada oportunității Luciferice se încheie.

Convingerea mea e că acele energii care au fost închise sau cel puțin încetinit erau, în parte, energiile kundalini are Pământului. Aceste energii în chakra bază, adesea simbolizate de șarpe sau dragon, sunt sediul puterii noastre. Atlanții știau cum să lucreze cu această putere, dar puterea poate fi folosita în mod constructiv sau distructiv. În ultimele lor zile, au ales distrugerea și sursa puterii lor a fost îndepărtată. Oprimarea curgerii kundalini a avut în mod evident mari efecte emoționale, fizice și mentale asupra Pământului ca entitate fizică și spirituală, iar puterea și cunoașterea din aura sa (energiile prin care trăim și din care facem parte) au fost diminuate. În termeni ai evoluției, Spiritul Pământului și umanitatea au luat-o invers. În prezent, umanitatea i-ar putea da Conștiinței Luciferice șansa să se reechilibreze singură. Un râu de energie evolutivă pozitivă ar putea pune capăt perioadei de oportunitate Luciferică. Acum putem reveni la punctul de unde a început totul, în termenii evoluției noastre. Când bucla se va închide, perioada oportunității lui Lucifer se va încheia și ea, și noi ne vom continua evoluția din punctul în care a fost întreruptă de influența negativă a lui Lucifer.

Cum a venit sfârșitul Atlantidei? „Cheia” armonică a fost răsucită, iar atlanții dezechilibrați au început să distrugă totul. Frecvența vibratorie a scăzut și densitatea planetei a crescut. Pământul se îndepărta de lungimea de undă a conștiinței și se deconecta de la legătura cu nivelele înalte ale ființei. Cu fiecare diminuare, nivelele de înțelegere, cunoaștere și înțelepciune disponibile rasei umane se reduceau corespunzător. Pentru mine, acest fenomen este ceea ce într-adevăr înseamnă Căderea Omului. Înseamnă căderea frecvențelor cunoașterii și înțelepciunii într-o materie mai densă. Cu cât căderea continuă, cu atât umanitatea uită Atlantida, fiindcă noi cădem din ce în ce mai mult, în termenii conștiinței, dincolo de frecvența în care s-a întâmplat totul. Odată cu creșterea de azi a frecvenței, ne vom aminti din ce în ce mai mult despre Atlantida. Pe măsură ce căderea e inversată, kundalini-ul Pământului și alte energii sunt reeliberate.

Comportamentul atlanților și eforturile Conștiinței Luciferice au afectat atât de mult câmpul de energie al Pământului, încât Atlantida s-a scufundat treptat, prin cutremure colosale, erupții vulcanice și unde mareice. Cataclismele finale au fost provocate de o radiație de reechilibrare care a trecut de-a lungul Pământului, despre care voi vorbi mai pe larg imediat. Efectul acestei „radiații fotonice”, așa cum au numit-o unii, era reechilibrarea câmpurilor energetice. Dacă un câmp de energie este fundamental dezechilibrat, procesul de reechilibrare poate crea efecte zguduitoare, atât fizice cât și mentale.
Sunt sigur că a avut loc și un fel de război nuclear, și că Pământul a fost lovit în timpul distrugerii Atlantidei de o imensă bucată de moloz, o rămășiță probabil din Maldek. Energiile sunt electromagnetice și diferite câmpuri energetice se atrag sau se resping. În condiții de dezechilibru puternic, se atrag. Așadar, dacă câmpul de energie al Pământului trece printr-o fază extrem de negativă, este mult mai probabil să atragă asupra

lui alte câmpuri negative – precum molozul din jurul galaxiei. Cred că cel puțin Luna și Venus „au rătăcit” o vreme, înainte să intre pe orbitele lor actuale. Asta cu siguranță a distrus echilibrul dintre câmpurile energetice ale altor planete și stele. Aceste serii de evenimente au determinat, fără îndoială, dispariția civilizației numite Atlantida. Cercetătorii au descoperit dovezi privind înălțarea semnificativă a munților Anzi în urmă cu 10.000 de ani. De fapt, întregul lanț muntos de la suprafața Pământului s-a ridicat în acea perioadă. S-a petrecut o inversare a polilor magnetici și o înclinare a Pământului pe axa lui. Aceste schimbări au creat o incredibilă undă mareică în jurul planetei. Cristalul imens din centrul sistemului de energie atlant s-a pierdut în ocean și poate el creează fenomenul straniu cunoscut ca Triunghiul Bermudelor. Din timp în timp, ar putea deschide un portal dintr-o dimensiune în alta. Alte planete din acest sistem solar care erau foarte dezechilibrate au trecut prin răsturnări similare și iadul s-a dezlănțuit de-a lungul unei zone întinse. După părerea mea, Pământul s-a dez-aliniat într-un fel de la rețeaua universală de energie.

Închiderea punctelor de energie și vibrație au ținut închisă conștiința atlantă în frecvențele Pământului și mulți care puteau scăpa au ales, din diferite motive, să stea și să continue munca. Pentru a face acest lucru, a trebuit să înceapă ciclul de încarnări de la frecvențele non-fizice ale Pământului spre forma umană. Acest proces i-a inclus și pe voluntarii care încă se găseau pe traiectorie și aceia care fie au fost păcăliți de Conștiința Luciferică, fie au fost aspecte ale acelei conștiințe. Alți voluntari n-au putut suporta scăderea frecvențelor și au plecat înainte să fie prea târziu. Vibrația și atmosfera Pământului au devenit mult mai dense și lupta lumină/întuneric s-a manifestat într-un alt mod. Prezența extraterestră, atât cea negativă cât și cea pozitivă, a căpătat o altă formă. Influența lor s-a făcut simțită prin afectarea conștiinței umane; prin plantarea de idei, credințe și modele de gândire. Mai cred că extratereștrii au continuat să vină în navele lor spațiale pentru a observa, ajuta sau manipula, în funcție de natura lor, dar totul s-a făcut subtil și complet diferit față de perioadele atlantă și pre-atlantă. De la sfârșitul Atlantidei, cei care au continuat să lucreze pentru evoluția planetei și umanității s-au încarnat pentru a răspândi adevărurile spirituale și a pregăti Lumea pentru marea schimbare din prezent.

Un channeler a transmis: „Pentru mulți dintre voi, Pământul nu e casa voastră evolutivă. Mulți ați venit din alte sfere ale evoluției. Unii dintre scriitorii voștri i-au numit „ copiii stelelor”, o expresie potrivită. Mai multe ființe evoluate au venit pe planeta voastră și s-au manifestat în timpurile atlante. Acesta a fost cel mai mare impuls în aducerea noii cunoașteri în Atlantida și ceea ce a dus la dezvoltarea civilizației ei. Noua cunoașterea a fost adusă în acest sistem prin sursele universale alte spiritelor extrem de evoluate. Acum, voi practic o veți aduce înapoi”.

A fost creat un plan de a restaura Pământul după Atlantida, care a avut trei mari motivații:
De a ajuta Conștiința Luciferică să se rearmonizeze înainte ca perioada ei de „șansă” să se încheie. Să protejeze conștiința umană de alte viitoare dezechilibre. Să împiedice căderea câmpului de energie al Pământului spre

vibrații și mai joase. Acest punct final este crucial pentru ceea ce se întâmplă azi pe planetă. Creația se auto-echilibrează. O poți împinge spre dezechilibru pentru o anumită perioadă dar apoi reintră în armonie. Aceasta buclă a oportunității pentru conștiința Luciferică a avut o scală de timp definită iar acum, în timpul generației noastre, se va închide. Este timpul pentru Planeta Pământ să se întoarcă pe drumul său originar de evoluție.

Totul, începând din interiorul unui atom și până la Univers este o orbită în jurul unui punct central. Unii cercetători cred că sistemul nostru solar, împreună cu o zonă mai întinsă, se află pe orbită în jurul sistemului stelar cunoscut ca Pleiade. Potrivit scriitorului Paul Otto Hesse, această orbită este centrată în jurul lui Alcyone, cea mai luminoasă stea din Pleiade. Unii oameni spun că durează 24.000 de ani pentru ca soarele nostru să parcurgă orbita. Hesse crede că raza fotonică pe care am menționat-o a fost proiectată dinspre Alcyone și Pleiade. Este o rază încărcată cu particule de energie, care reechilibrează și resincronizează toate câmpurile de energie care trec prin ea. Termenul de „rază fotonică” și poziția lui Alcyone sunt rezultatul cercetării lui Hesse, nu al meu. Eu o cunosc drept o rază sincronizatoare și n-am nicio idee despre alcătuirea ei și nici de unde emană. Dar efectul este același. O transformare extraordinară!
Aureola fiind un cerc, fiecare orbită a sistemului nostru solar din jurul stelei Alcyone (dacă acest lucru e corect) ne poartă de două ori prin aureolă. S-a estimat că o parcurgere completă a acestei orbite durează 2.000 de ani. Indiferent ce stare de dezechilibru experimentează o planetă, trecerea prin aureola fotonică o va reechilibra la nivelul vibratoriu cel mai apropiat de evoluția ei. Totuși, cu cât mai dezechilibrat este câmpul de energie al planetei în momentul intrării în aureolă, cu atât mai multe întreruperi în procesul de reechilibrare se vor produce. Planeta a mai experimentat marea inversare, cea care a marcat sfârșitul Atlantidei și s-ar putea întâmpla din nou, dacă nu inundăm cu iubire câmpul de energie al Pământului. Aura fotonică este selectivă, dând o șansă celor care sunt gata să se mute dincolo de acest nivel al existenței, în altul, mult mai înalt. Acum este timpul potrivit pentru Pământ să facă acel pas evolutiv și să se întoarcă acolo unde se afla înainte de începutul oportunității Luciferice. Cu alte cuvinte, „bucla” evolutivă s-a închis, iar Pământul revine pe drumul originar al evoluției.

Oportunitatea Luciferică se apropie de sfârșit. Simt că trecerea actuală prin aureola fotonică va avea un efect chiar mai puternic decât a avut în vremea Atlantidei. Acum, câmpul energetic al Planetei Pământ face un pas imens în evoluția sa. Cine nu procedează la fel, nu va fi capabil să se încarneze pe Pământ după ce acest proces se va încheia, deoarece Pământul va opera la o frecvență mult prea înaltă pentru ca el să poată exista aici.
Ideea acestei aureole de reechilibrare a fost identificată de poporul mayaș acum mai bine de 1.000 de ani. Când civilizația Maya se afla la potențialul ei cel mai înalt, între anii 435 și 850 e.n., erau cu mult mai avansați în știință și în înțelegerea Creației decât astăzi. Ei puteau canaliza alte frecvențe și contacta vizitatori din spațiu. Cunoșteau aceste cicluri ale

aureolei care intersectau Pământul și au creat un sistem de numere și simboluri pentru a măsura aceste perioade. Potrivit calculelor mayașe, lăsate în magnificele lor piramide și temple, actualul „mare ciclu” al evoluției Pământului a început în anul 3.113 î.e.n. și se va finaliza în anul 2012 e.n. Acest lucru corespunde cu profeția lui Nostradamus, care a prezis o schimbare uriașă: o eră a evoluției umane va apune și o alta își va pregăti intrarea. Cei care au studiat calendarul mayaș cred că 2012 înseamnă resincronizarea Planetei Pământ. Eu simt că fereastra timpului în care vom vedea cea mai dramatică schimbare se află între anii 1990 și 2030. Voi da mai multe detalii privind efectele acestei perioade când vom atinge acea zi în povestea noastră cronologică.

În cuprinsul Universului se află civilizații extrem de evoluate, care ajută umanitatea și Pământul. Unii dintre ei s-a încarnat, alții au venit aici în nave spațiale, iar alții încă operează prin informații canalizate cu Pământenii. Aceste civilizații au evoluat până la punctul în care pot gândi ca indivizi separați sau își pot lega mințile în mod colectiv, pentru a accesa cunoașterea și înțelepciunea disponibile în suma totală a părților. Ceea ce ne îndrumă este o Conștiință Galactică și Universală, căreia i s-a atribuit numele de canalizatori (*channelers*). Aceasta este conștiința care îndrumă Pământul și pe cei încarnați care se află aici pentru a servi umanitatea și planeta, servind astfel Universul. Acea conștiință este ghidată de Sursă. Contra acestor acțiuni de iubire stau totuși aspecte ale Conștiinței Luciferice, care se manifestă în corpuri fizice. Acestea sunt îndrumate de o Conștiință Universală, care este în opoziție cu Sursa și caută să submineze eforturile acelora care doresc să deschidă ușa închisorii atât pentru umanitate, cât și pentru Pământ. De-a lungul multor mii de ani, evoluția Planetei Pământ a fost dominată de lupta dintre aceste două stări ale ființei, armonie și dizarmonie. Grație aureolei de reechilibrare, poate exista un singur învingător – armonia. Dar acest lucru nu șterge ororile pe care dizarmonia le-a creat și le va crea pentru încă puțin timp asupra acestei lumi.

Pământului i-a trebuit o lungă perioadă de timp pentru a se reface după cataclisme, iar când suprafața fizică a început să se vindece, aceasta s-a întâmplat într-o lume total diferită. Cunoașterea care a clădit Atlantida a dispărut, deoarece frecvența conștiinței care putea fi accesată pe Pământ devenise cu mult mai mică și mai primitivă decât fusese. Câmpul energetic a fost reechilibrat, dar energiile au trecut la o frecvență mult mai mică față de cum erau inițial. În termeni de vibrație, a fost precum încarnarea în melasă. Era cu mult mai greu pentru acele minți extrem de evoluate, care încă lucrau la reechilibrarea planetei, să manifeste înțelegerea încastrați într-un corp fizic dens. Corpurile lor erau acum mai dense decât în Atlantida iar limitările erau mai mari față de ce erau obișnuiți. Potențialul energiilor din jurul planetei era și el redus. Toate acestea au făcut ca sarcina celor încarnați pentru a ajuta Pământul să fie mult mai grea.

Evenimentele de la sfârșitul Atlantidei au atras un mare număr de ființe în această zonă a Creației, pentru a ajuta. Câmpul energetic al Pământului trebuia pregătit pentru următoarea trecere a aureolei de fotoni. Mulți voluntari au început să se încarneze pe Pământ. Dar această frecvență

fizică densă și altele au continuat să fie dominate de ruptura Luciferică. Acea conștiință exprimată prin extratereștrii negativi a fost în mare parte îndepărtată de nivelul fizic al planetei prin procesul de reechilibrare, dar acum a început să stimuleze din nou dizarmonia. Frecvența joasă a facilitat acest lucru, iar dizarmonia din câmpul energetic al planetei a căpătat ritm, în timp ce Conștiința Luciferică a pătruns în ultimul stagiu al perioadei sale de „oportunitate”, care n-a mai dat semne de succes. Odată, am avut o viziune în care Pământul lua forma unui glob de sticlă precum cele atârnate în discoteci și săli de dans. În timp ce globul se învârtește, el reflectă lumina în toate direcțiile. Cred că e imaginea plastică a rolului jucat de Pământ. Numai că, în loc să trimită lumină și iubire în spațiu, el genera energie negativă. Era o uzină producătoare de energie negativă, care dezechilibra și ținea pe loc evoluția sistemului solar și tot ceea ce intra în aureola fotonică. Astfel, s-au creat tensiuni vibratorii care au ajuns la punctul critic.

O informație canalizată pe care am folosit-o în *Truth Vibrations* spunea: „Universul are nevoie de viața pe care o produce Pământul și ea trebuie conservată. Nu doar pentru tine facem toată această muncă. Mereu a existat o ordine a modului în care planetele au fost guvernate. Omul nu a înțeles conexiunile care leagă totul împreună”. Acesta este un alt motiv pentru care conștiința voluntară se concentrează asupra Planetei Pământ. Ceea ce se întâmplă aici afectează o arie foarte întinsă. Toate stelele și planetele sunt interconectate într-o rețea de linii energetice, rețeaua universală. Dacă o chakră sau un punct ritmic de pe rețea se deteriorează sau începe să genereze energii dezechilibrate, ea afectează alte frecvențe, iar dezechilibrul poate crește ca un cancer. Totul mi-a devenit clar de-a lungul acestor ani de retrezire spirituală. Dacă Pământul continuă să fie abuzat, se va crea foarte multă energie negativă, cu repercusiuni în Univers.

Dezechilibrele și densitatea Pământului afectează umanitatea în foarte multe moduri. Merită să repet faptul că nu toată conștiința noastră se încarnează într-un corp fizic și devine subiect al limitărilor severe. Nivele înalte ale conștiinței noastre (egoul superior) rămân la nivelul non-fizic și îndrumă egoul inferior printr-o încarnare. Egoul superior cunoaște planul vieții – ceea ce sperăm să experimentăm și să îndeplinim de-a lungul unei vieți. Dacă totuși, pierdem contactul cu egoul superior, Misiunea de Control, devenim dominați de informația care vine prin ochi și urechi, lăsându-ne pradă modelelor de gândire direcționată la acest nivel de către Conștiința Luciferică. Aceasta lucrează mai ales asupra emoțiilor și egoului nostru și, odată ce Lucifer le are sub control, ne afectează comportamentul, provocând durere și distrugere. Asta s-a întâmplat cu rasa umană. Noi ne putem încarna cu cele mai bune intenții dar, odată ce privim doar cu ochii și devenim supuși tuturor informațiilor cu care ne bombardează constant acest nivel, putem uita de ce suntem aici și acționăm în contradicție cu ceea ce intenționam înaintea încarnării. Acest lucru se întâmplă mai ales dacă energiile kundalini sunt suprimate deoarece, în acea stare, celelalte chakre nu mai sunt legate atât de puternic de nivelul fizic. Astfel, fizicul nu este pe deplin conectat cu

nivelele noastre superioare. (Sursa energiilor kundalini este șira spinării, locul relațiilor noastre sexuale și armonioase).

Ar putea fi chiar mai rău dacă eul nostru superior lucrează prin una din frecvențele non-fizice, încă dominate de Conștiința Luciferică. În aceste cazuri, posezi un eu inferior îndrumat greșit și un eu superior îndrumat greșit. Există și încarnări directe ale Conștiinței Luciferice. Priviți înapoi în istorie și în jurul vostru azi și veți vedea multe exemple în acest sens. Dezechilibrul Pământului, densitatea lui și curgerea suprimată sau dezechilibrată a energiei kundalini fac mult mai grea legătura și comunicarea între eul superior și ce inferior, de-a lungul încarnării. Cu o influență tot mai slăbită a „Misiunii de Control”, eurile inferioare intră sub controlul informației provenite prin ochi și urechi. Dacă Lucifer poate manipula acea informație și umple mintea umană cu modele de energie negativă, înseamnă că el poate încuraja umanitatea să acționeze în moduri care generează și mai multă energie negativă în oceanul conștiinței în care noi existăm. Mai multă energie negativă crește puterea Conștiinței Luciferice. Putem simți aceste energii când ne întâlnim cu cineva și gândim: „Nu mi-a plăcut deloc tipul.” Sau atunci când intrăm într-o casă și spunem: „Nu-mi place, e ceva straniu aici”. În acele momente, simțim energia non-fizică generată de o persoană sau de altele din trecut. Ceea ce numim atmosferă este chiar energia, negativă sau pozitivă, generată de ființele umane sau entitățile non-fizice. Atmosfera de la meciurile de fotbal, de exemplu, este creată de energiile generate de public.
De la sfârșitul Atlantidei, dezechilibrele au fost alimentate atât de modele de gândire transmise de Conștiința Luciferică, cât și de energiile negative generate de umanitate. Ca rezultat, Pământul a fost supus la un și mai serios dezechilibru negativ, care a condus la starea lumii de azi. Lucifer a căutat să controleze informația și modelele de gândire ale nivelului fizic dens într-o așa măsură, încât oricine s-ar încarna pe Pământ ar devenit supus acelor modele și influenței oamenilor deja afectați. Un exemplu simplu pot fi părinții controlați sau puternic influențați de modelele de gândire Luciferice și care-și îndoctrinează copiii să gândească la fel.

Odată ce controlul minții umane a fost în mare parte îndeplinit la nivelul colectiv, fiecare generație succesivă s-a confruntat cu presiunea de a se conforma acelui mod de gândire. Fiecare specie are o minte colectivă, un nivel la care toate mințile încarnate sunt legate. S-a demonstrat că, odată ce un anumit număr de specii învață să facă ceva nou, dintr-o dată, alți membri ai aceleiași specii sunt capabili să facă același lucru fără să li se arate cum. Acest „Sindrom al celor 100 de maimuțe”, cum a fost denumit, reprezintă mintea colectivă la lucru. Odată ce un număr suficient de minți individuale încep să gândească într-un anumit mod, modelele lor de gândire devin suficient de puternice la alții pentru a accesa acea informație. Văzând cum se transmit modelele de gândire de către Lucifer în mintea colectivă și forțarea miliardelor de corpuri fizice dense de-a lungul secolelor să facă același lucru, nu este greu de înțeles cum au apărut și au devenit atât de puternice iluziile și neînțelegerile umanității.

Au existat trei sarcini pe care cei care au venit pe Pământ trebuiau să le îndeplinească, pentru a reinstaura armonia. Prima a fost să creeze o rețea

de energie temporară pe planetă, pentru a o înlocui pe cea perturbată pe vremea Atlantidei; cea de-a doua era de a redeschide acel sistem de energie atlant la momentul potrivit și a retrezi energiile închise înainte de saltul evolutiv al Pământului, în cursul trecerii actuale a aureolei fotonice; cea de-a treia era de a da oamenilor cât mai multă informație posibil, pentru a-i ajuta să-și amintească cine au fost cu adevărat și cu ce misiune au venit aici. Toți cei care și-au schimbat gândirea în lumina acestor informații au trimis modele de gândire în mintea colectivă, pentru a înfrunta dominația Luciferică. Aceste eforturi au fost mai grele atunci când frecvența a scăzut și natura dezechilibrelor a fost subjugată. În această frecvență joasă existau emoții negative și stări mentale la o scară și de o severitate pe care acești voluntari evoluați nu le-au mai experimentat direct. Ei au trebuit să fie capabili să-și joace rolul în acele generații de sfârșit de secol XX și să stăpânească emoțiile, tentațiile, iluziile și temerile atât de răspândite pe Pământ. Dacă nu reușeau, perioada de tranziție devenea mai traumatizantă decât se așteptaseră. Aceste ființe au trebuit să treacă prin vieți care să le dea experiența unor emoții extrem de neplăcute, pentru a învăța să le învingă. Uneori au trăit vieți în care lucrau aproape exclusiv asupra sistemul energetic și răspândirii informației; alteori au trăit vieți destinate experimentării emoțiilor negative și învingerii acestora. Majoritatea vieților lor a fost însă o combinație a ambelor.

De-a lungul miilor de ani de la distrugerea Atlantidei, cei care au lucrat pentru restaurarea planetei s-au încarnat iar și iar și în acel proces au acumulat datorii karmice care trebuiau să fie echilibrate. Unii au devenit atât de afectați de presiunile acestui nivel, încât n-au mai urmat drumul pe care se porniseră după distrugerea Atlantidei. Ei au venit să elibereze prizonierii și au sfârșit și ei în închisoare, prinși de presiunile și dorințele lumii fizice dense, subminați de Conștiința Luciferică ce căuta cu precădere să oprească voluntarii. Majoritatea acestora au fost anonimi de-a lungul istoriei, trăind vieți simple, mânați de munca asupra sistemului energetic. Multe din monumentele megalitice din lume au fost construite fie de ei, fie sub îndrumarea lor. Piramidele și cercurile de pietrele sunt manifestarea fizică a efortului din urmă cu mii de ani de a construi un fel de rețea energetică provizorie, pentru a menține Pământul activ până când rețeaua energetică atlantă va fi reactivată, adică în zilele noastre. Ei puteau simți energiile și erau îndrumați să facă ceva necesar, deoarece dezechilibrele energetice din acea perioadă nu erau atât de mari cum urmau să devină mai apoi, iar legătura cu eul superior era mai puternică. De asemenea, fiecare efort a fost făcut în colaborare cu alte nivele, ceea ce a ajutat la conectarea puternică a eului superior cu cel inferior a anumitor oameni-cheie atunci când trebuia ca anumite sarcini speciale să fie îndeplinite.

Geometria piramidei a fost proiectată în așa fel, încât are un efect semnificativ asupra curgerilor de energie, negative sau pozitive, în funcție de cum sunt folosite, în timp ce monumentele circulare de piatră și pietrele ridicate acționează ca niște ace de acupunctură ce primesc energii de la rețeaua universală, reechilibrând fluxurile. Dacă priviți înapoi la orice civilizație care era cu mult mai evoluată decât restul lumii, veți privi fie la

un grup încarnat al acelora care s-au oferit voluntar să ajute Pământul, fie la efectele aterizării navelor spațiale sau ale informației canalizate care s-a transformat în cunoaștere. Asta nu înseamnă că voluntarii erau perfecți. Erau și ei subjugați de presiunea acestei lumi. Și, la urma urmei, ce este perfect? Dar erau sincronizați îndeajuns de mult cu eul lor superior, astfel încât cunoașterea să intre în acest nivel, ajutând Pământul și înțelegerea umană.

Când mă refer la încarnarea conștiinței voluntare în anumite civilizații nu spun că fiecare membru al acelei națiuni sau rase era încarnarea acelei conștiințe. Numai câțiva dintre ei. Aceștia erau cei care au accesat informația și înțelegerea de la nivele mai înalte. Ei fie au ajutat acele civilizații să evolueze rapid, fie au înfruntat dogma politică, economică și religioasă din acele timpuri. În același timp, în jurul lor au existat oameni care i-au ignorat sau i-au ucis pentru „erezie”, și la fel pe cei care-i ascultau și le transmiteau mai departe învățăturile. V-am prezentat situația în forma ei cea mai simplă. Dar, desigur, a fost cu mult mai complicat. O parte din conștiința voluntară s-a dezechilibrat și n-a mai lucrat pentru binele planetei sau chiar împotriva ei. Nimeni nu este doar bun sau rău. Întrebarea e care parte din noi ne domină și la ce nivel?

Extratereștrii au continuat să vină pe Pământ în această perioadă post-atlantă și au fost considerați zei de către Pământeni. Acest lucru nu e deloc surprinzător când stai să-ți imaginezi ce trebuie să fi trăit pământenii primitivi în fața navelor spațiale și a ocupanților lor. N-ar trebui să subestimăm gradul de influență al altor civilizații din Univers asupra evoluției umane. Peste tot în Biblie și în alte texte antice poți găsi ceea ce pare a fi descrierea unei nave spațiale. Cartea lui Iezechel este un prim exemplu. Există o descriere a așa-numitei Nave Spațiale a lui Iezechel făcută de Josef F. Blumrich, un fost șef de la NASA. Lucrarea lui afirmă că un număr de texte biblice descriu nave spațiale. Analizând multe scrieri antice și opere de artă ale oamenilor din întreaga lume, acestea par să conțină descrieri ale unor nave și ale ocupanților lor, despre care se credea a fi „zei din ceruri”. Textele sanscrite din India Antică vorbesc de zei care au luptat în aeronave și cu siguranță Cartea lui Iezechel te pune pe gânduri:

„Când mă uitam la fiare, am văzut jos, lângă aceste fiare, câte o roată la fiecare din cele patru fețe ale lor. Aceste roți, după înfățișarea lor, parcă erau de crisolit, iar după făptură toate aveau aceeași înfățișare. Și după alcătuirea și făptura lor, ele parcă erau vârâte una în alta. Înaintau în toate cele patru părți, iar în timpul mersului nu se întorceau. Obezile lor formau un cerc larg și de o înălțime înfricoșătoare și aceste obezi la toate patru erau pline de ochi de jur împrejur. Când mergeau fiarele, mergeau și roțile de lângă ele, și când se ridicau fiarele de la Pământ, se ridicau și roțile. Ele mergeau încotro le da duhul să meargă și roțile se ridicau împreună, căci duh de viață era și în roți. Când mergeau acelea, mergeau și acestea, și când acelea se opreau, se opreau și acestea; iar când acelea se ridicau de la Pământ, atunci împreună cu ele se ridicau și roțile, pentru că duh de viață era și în roți. Deasupra capetelor fiarelor se vedea un fel de boltă, întinsă sus, deasupra capetelor lor, care semăna cu cristalul cel mai curat;

iar sub bolta aceasta erau întinse aripile fiarelor una spre alta și fiecare fiară mai avea câte două aripi, care le acopereau trupurile. Când fiarele mergeau, auzeam fâlfâitul aripilor lor, ca un vuiet de ape mari, strașnic ca glasul Celui Atotputernic, ca zgomotul dintr-un marș ostășesc; iar când ele se opreau, își lăsau aripile în jos”. Iezechel 1:15-24.
Babilonienii aveau un zeu pe nume Oannes, o ființă amfibiană cu coadă de pește care, potrivit legendelor lor, a venit pe Pământ pentru a construi o civilizație. Unii oameni care au citit despre civilizațiile și cultura acelor timpuri au râs la ideea aterizării unei nave spațiale foarte avansate. Dar oamenii din lumea noastră computerizată, tehnologizată, vizitează părți ale lumii în care există oameni care încă trăiesc mai mult sau mai puțin ca anticii. Nimeni nu găsești acest lucru ciudat sau greu de acceptat. Singura diferență este aceea că, în cazul extratereștrilor, o cultură tehnologizată vizitează o cultură primitivă la nivel interplanetar, nu intercontinental.

Vom vedea acum ce s-a întâmplat cu umanitatea după Atlantida, în teritoriul fertil dintre râurile Tigru și Eufrat, în jurul anului 4.000 î.e.n. Aceasta zonă a devenit cunoscută ca Mesopotamia, acum Irak. Aici, poporul sumerian s-a stabilit și a fost influențat de vizitele mai multor popoare extraterestre, unii pentru a-i ajuta, alții pentru a-i exploata. Se spune că sumerienii au construit primele orașe ale erei post-atlante, dar au existat multe alte civilizații înaintea lor. Una a fost în Israel, în jurul Ierihonului. Potrivit scrierilor sumeriene păstrate pe tăblițe de lut coapte, ei au venit în zonă cu știința scrisului, artelor, agriculturii și metalurgiei deja cunoscute. Sunt sigur că acea cunoaștere conținută în scris și artefacte le-a parvenit de la civilizații mai timpurii, pe care istoria încă nu le-a consemnat. Sumerienii își foloseau abilitățile de agricultori și aluviunile ramase de la apele din timpul potopului pentru a cultiva grâu în fiecare an. Din câte știm, aveau o cultură mult mai avansată, în comparație cu alte popoare din acea vreme. Au alcătuit o bibliotecă cu mai mult de 30.000 de tăblițe scrise, iar descoperirea lor ne-a dat înțelegerea trecutului și istoriei sumeriene. Unele simboluri de pe pe artefactele sumeriene corespund celor din cercurile din lanurile de grâu care apar în prezent pe câmpurile din sudul Angliei și în alte părți.

Principalele două orașe ale Mesopotamiei erau Eridu, capitala Sumerului, și Nippur, în nord, capitala Akkadului, locuită de rasa semită. Cele două orașe aveau credințe religioase și culturi complet diferite. Eridu venera zeul Ea, în timp ce Enlil era zeul celor din Nippur. Mai târziu, cuvântul arab, Allah va proveni din Enlil, la fel ca termenul ebraic pentru Dumnezeu, El, care va deveni și Dumnezeul creștin. N-am niciun dubiu că Ea sau En-lil erau extratereștri din acea perioadă timpurie despre care am vorbit. Ei au pătruns în legendele sumeriene ca „zei”. Extratereștrii, canalizările psihice și viziunile pe care oamenii le-au trăit au constituit baza religiilor ce vor urma, până în prezent. Nu toți zeii provin din aceste surse. Unii au fost doar produsul unor minți confuze, dar majoritatea erau extratereștri sau transcendentali la origine.

Priviți la implicațiile Bibliei și ale altor cărți „sfinte” în temele dezvoltate până acum în povestirea noastră. Zeul judecător, atât de mult citat în Vechiul Testament și în alte texte antice, care amenința că va abate

nenorociri asupra ființelor umane dacă nu vor face cum li se spune, abia reflectă atitudinea extratereștrilor negativi sau a entităților canalizate. Acestea nu sunt cuvintele lui Dumnezeu, ci ale extratereștrilor și entităților canalizate care se credeau zei. Voi mergeți la biserică și venerați un extraterestru! Ideea că Dumnezeu a creat oamenii după chipul și asemănarea sa descrie perfect însămânțarea formei umane de către extratereștrii considerați a fi zei. Precizez aici că extratereștrii comunicau cu oamenii în termeni pe care aceștia îi puteau înțelege la vremea respectivă. De la acele explicațiile simbolice de acum mii de ani au apărut dogmele religioase, simbolismul fiind luat *ad litteram* și modificat sau adăugat.
Când textele antice spun clar „Această poveste este o parabolă”, religiile acceptă povestea ca fiind simbolică, dar mulți oameni iau textul *ad litteram*. De fapt, majoritatea acestor texte sunt simbolice și spuse în mod alegoric. În cărțile mele, și eu folosesc o mulțime de explicații simbolice, care au legătură cu ceea ce experimentează oamenii de azi și care pot fi identificate cu ușurință. Așadar există unele adevăruri în Biblie și în multe alte texte antice în ciuda efortului religiilor de a le minimaliza sau distruge. Aceste adevăruri și coduri matematice conținute nu vor fi niciodată înțelese dacă vor fi luate *ad litteram* și nu în mod simbolic. Mai ales că religiile continuă să proclame că tot ce e scris în ele este sută la sută adevărat și cuvântul infailibil al lui Dumnezeu, deși o bună parte este clar invenție transmisă de la om la om de-a lungul secolelor. Dogmele și miturile religioase au fost folosite cu succes pentru a suprima înțelegerea sau a altera adevărul suficient încât să transforme ceva pozitiv în negativ. Povestea lui Adam și Eva este un exemplu. Este folosită pentru a submina femeile (În poveste, Eva îl ispitește pe Adam să mănânce din Pomul Cunoașterii, în pofida poruncii lui Dumnezeu, și așa, răul începe cu crearea femeii). Mitul a fost adesea folosit pentru a justifica ideea că noi toți ne naștem păcătoși (se presupune că toate liniile noastre ancestrale provin genetic de la păcătoșii „originari”, Adam și Eva). Această absurditate este crezută orbește și azi pentru a justifica un comportament deviat.

Pentru a pătrunde prin acest teren minat trebuie să privim la simbolismul din povestirile sumeriene și din alte texte antice, dar să nu-l luăm ca atare. Chiar și simbolismul este multidimensional. De pildă, eu nu cred ca simbolismul șarpelui are legătură în întregime cu Gradina Edinnu sau Eden. Cred că șarpele a fost folosit ca simbol pentru multe lucruri. Cultura mesopotamiană avea un zeu șarpele pe nume Ningishzida, reprezentat de doi șerpi întrepătrunși. Aceștia ar putea simboliza cele doua forțe opuse, pozitiv-negativ, masculin-feminin în echilibru în cadrul energiei kundalini, care urcă prin canalul central pentru a conecta și împuternici chakrele la nivel fizic. În mod corespunzător, deși oarecum ironic, simbolul profesiunii medicale în prezent este caduceul - doi șerpi încolăciți. Simbolul medicinii moderne reprezintă cunoașterea corpului fizic și a câmpului energetic uman cunoscut de mii de ani, dar respins acum de însăși profesia care a pus cunoașterea în simbolul ei!

Șerpii și simboluri similare au fost de-asemenea folosiți în culturile antice pentru a reprezenta Zeița sau polaritatea feminină a Creației. Conceptele timpurii ale Trinității aveau ca simbol feminin triunghiul zeilor, în timp ce

alte religii mai luminate vorbesc de Zeul Tată-Mamă pentru a evidenția nevoia echilibrului masculin-feminin atât în noi înșine, cât și în întreg. Versiunea creștină a acestei idei a Trinității – Tată, Fiu și Sfântul Duh – nu recunoaște femininul, acest lucru reflectându-se în atitudinea față de femei de-a lungul secolelor. Toți anticii și culturile mai luminate din punct de vedere spiritual, precum sumerienii, egiptenii, grecii, amerindienii, aborigenii australieni și foarte mulți din est, cunoșteau importanța energiei kundalini și aveau inițieri, adesea foarte grele, pentru a grăbi activarea acestor energii. Șarpele era mai mult o reprezentare a acestei inițieri. Similar, credințele lor despre înviere sau renaștere erau adesea simbolizate prin șarpele care năpârlește în timp ce trece dintr-o stare a ființei în alta.

Au existat unele perioade de pace în Sumer, dar a fost afectat și de luptele dintre orașe și, treptat, civilizația a decăzut și a dispărut. Asta se va întâmpla mereu de-a lungul evoluției umane – dorința de a impune credințe sau de a fura beneficiile unei culturi avansate, provocând război după război și distrugând ceea ce ingeniozitatea umană și conștiința voluntară au creat. Există de asemenea cazul în care vrei să controlezi oamenii și să le oprești evoluția spirituală. Atunci iști un conflict între ei, un mod excelent de a-și îndeplini acel scop. Cultura sumerienilor a influențat și alte popoare, care au început să se dezvolte în regiunea pe care o numim Orientul Mijlociu. Credințele și cunoașterea sumeriană și-au găsit locul printre egipteni, babiloniei, asirieni, evrei, și mai târziu, greci. Ulterior, grecii îi vor influența și pe romani. Sumerienii ar putea fi numiți pe drept baza a tot ce a urmat. Scrierile și construcțiile arhitecturale precum arcada și domul au apărut mai întâi la sumerieni în perioada post-atlantă, deși acestea provin probabil din timpuri pre-sumeriene. Multe din credințele evreilor sunt moștenite din Mesopotamia și Egipt, fiind transmise de-a lungul generațiilor ca iudaism și mai apoi creștinism. Ideea Sabatului provine de la sumerieni, ca și Marele Potop, Căderea Omului și legile asociate cu Moise. O tăbliță sumeriană descrie mitul Creației, care în teme lui principale e la fel ca cel din Geneză.

În mare măsură, deși nu în totalitate, miturile despre Dumnezeu sunt rezultatul activităților extraterestre asupra psihicului și circulau deja în vremea Sumerului. O tăbliță sumeriană vorbește despre Bel, care înseamnă Fiul lui Dumnezeu. Bel urma să devina figura mitică supraviețuitoare a Babilonului și va fi cunoscut de evrei ca Baal. Bel, fiul sumerian al lui Dumnezeu, era echivalentul lui Hristos și răscumpărătorul în gândirea babiloniană. Ei credeau că el a murit și a înviat din nou pentru a le asigura salvarea. Ați mai auzit undeva asta? Babilonienii jucau drama Patimilor și cântau imnuri foarte asemănătoare cu Patimile și serviciile creștinismului de mai târziu. Bel era al doilea într-o trinitate de zei: Ea = Tatăl; Bel = Fiul și Anu = Sfântul Duh. Exista obiceiul sacrificării unui miel zeilor fiindcă, așa cum spune o tăbliță, „Mielul este schimbul pentru umanitate”. Ce ne spune Biblia? „... Mielul lui Dumnezeu, care a luat asupra lui păcatele lumii”. Se spune că mielul din Biblie este Iisus, dar asta e doar o parte a mitului reciclat. Povestea lui Bel și alte elemente cheie a acestui sistem de credințe sumerian și babilonian au fost preluate de către evrei, în Iudeea, după ce aceștia au fost eliberați din captivitatea în

Babilon. Ei și-au găsit apoi calea în textele care alcătuiesc Vechiul Testament și, prin intermediul lor, Noul Testament.

Așadar, Biblia ne vorbește de Iisus ca de Mielul lui Dumnezeu, murind pentru ca păcatele noastre să poate fi iertate sau, așa cum spuneau mai devreme cu mii de ani în Mesopotamia, în timpul sacrificiilor animale, „Mielul este schimbul pentru umanitate”. O tăbliță sumeriană chiar conține povestea despre cum Sargon, regele semiților, a fost ascuns de mama lui într-un coș din papură pe malul Eufratului, o poveste atribuită în Biblie lui Moise. Așa cum vom vedea, întregul fundament al iudaismului, creștinismului și al multor alte religii provine din povești moștenite de-a lungul secolelor, fiecare religie în parte atribuindu-și propriul zeu salvator. Unele dintre aceste mituri vor fi simbolice pentru evenimentele actuale, dar înțelesul lor, în majoritatea cazurilor, s-a schimbat sau înfrumusețat, încât înțelegerea s-a pierdut.

Nu sunt sigur cât de direct s-au implicat extratereștrii în Sumer. Vreau să capăt mai multă informație înainte să decid ce să cred. Evident, această parte a cărții cu privire la implicarea extraterestră trebuie luată ca o sumă de ipoteze, deși este bazată pe cercetările unui număr însemnat de oameni de știință. E posibil ca extratereștrii să se fi făcut cunoscuți populației ca un grup, sau să fi acționat ca indivizi. Dar cred că manifestarea fizică a extratereștrilor n-a fost ceva simplu. Aceasta, deoarece ei operează în mare parte pe alte frecvențe ale realității, care le permit să fie văzuți doar de aceia care se pot acorda din punct de vedere psihic cu ei. Cu siguranță ei au lucrat prin intermediul conștiinței umane și prin canalizatori (channelers), având o influență considerabilă asupra evenimentelor. Ceea ce chiar cred, date fiind dovezile pe care le-am văzut și propria-mi intuiție, este că principiul inițierii oamenilor în adevărurile eterne a început să fie folosit greșit în perioada sumeriană de început și probabil chiar mai devreme. Dacă vă amintiți, channelingul din capitolul trecut vorbea despre „gardienii luminii” în Atlantida, prin care se transmitea cunoașterea modului în care să fie folosite și valorificate energiile. Această cunoaștere a fost ținută în secret din cauza riscului unui dezastru, în cazul în care era greșit folosită. La acea vreme, procesul de inițiere era folosit cu cele mai bune intenții. Acest proces a fost totuși ulterior infiltrat de influența Conștiinței Luciferice și, încet dar sigur, a dat naștere enormei rețele de societăți secrete pe care o vedem azi, toate cu termeni similari, simboluri și proceduri de inițiere. Voi numi această rețea „Frăția”.

Subliniez aici că nu vreau să sugerez că toate societățile secrete din acest moment au un scop malefic, sunt negative sau manipulative. Multe au continuat să lucreze în secret în secolele care au urmat, pentru a transmite cunoașterea spirituală care fusese sistematic distrusă și, dacă vorbeai deschis despre aceasta, era echivalent cu sinuciderea. Conform cu scopul ei inițial, Frăția era folosită pentru comunicarea adevărurilor spirituale întru binele umanității, contribuind la păstrarea acelor adevăruri vii de-a lungul unor timpuri foarte întunecate. Prin urmare nu e nicio contradicție că unii oameni mari, care au servit bine umanitatea, au fost implicați în societățile secrete ale Frăției, în timp ce Frăția a fost la rândul ei folosită de alții pentru a manipula îngrozitor umanitatea. Depinde cine se afla la

conducerea societății secrete la momentul respectiv. Ceea ce susțin cu tărie totuși, este că a avut loc o preluare graduală a procesului de inițiere al Frăției, până în momentul în care a devenit o influență negativă copleșitoare asupra umanității și un vehicul extrem de eficient pentru Conștiința Luciferică. Voi schița această preluare pe cuprinsul cărții și voi evidenția efectul ei azi, crucial asupra vieților noastre, a tuturor. Diferența dintre Frăția originară și versiunea Luciferică este una de intenție și metodă. Frăția originară urmărea transmiterea adevărurilor (sau ceea ce era perceput a fi adevăr) către cei considerați de încredere și care aveau să folosească cunoașterea înțelept. Versiunea Luciferică a Frăției dă celor considerați de încredere o versiune măsluită a adevărurilor, manipulându-i să-i împlinească ambițiile de a controla lumea.

Civilizația sumeriană s-a extins și în jurul anului 3.500 î.e.n. a fost construit faimosul oraș Ur. Mai târziu, a avut loc un eveniment care a alterat cursul Eufratului, forțând populația să se mute mai la nord. Astfel, a fost întemeiată așezarea riverană Babilon, care înseamnă Poarta Zeilor. Conflictele interne i-au slăbit și în cele din urmă, amoreii au cucerit regiunea și au unit Sumerul cu Akkadul, formând Babilonia. Amoreii erau o rasă semită, o ramură a ceea ce va deveni evreimea. Regele Hammurabi a ajuns conducătorul Babiloniei, promulgând un sistem de legi și de justiție care urmau a fi adoptate pentru uzul propriu de către evrei, greci și romani. Educația era la dispoziția tuturor și oricine avea șansa să învețe să scrie și să citească. Existau biblioteci și universități. Este important de observat, uitându-ne la proveniența valorilor și credințelor din ziua de azi, că nimic nu-i nou sub soare. Totul e moștenit sau influențat de ceea se s-a întâmplat în trecut. A spune că credințele creștinismului erau ceva nou acum 2.000 de ani e de-a dreptul ridicol. Până și ceremonia creștină cunoscută ca euharistie, mâncatul trupului și băutul sângelui, provine din zilele canibalismului. Azi, creștinii mănâncă pâine și beau vin roșu pentru a simboliza trupul și sângele lui Hristos. În ceremoniile originare, se mâncau și se beau cu adevărat părți din sacrificiile umane și animale. Grecii numeau asta Euharistie!

Asirienii au călătorit 300 de mile spre sud, pentru a invada și cuceri Babilonia în jurul anului 1.280 î.e.n. și de-a lungul a 200 de ani și-au extins imperiul de-a lungul Mediteranei. După o perioadă de război intern, asirienii au invadat Egiptul, dar această campanie i-a extenuat fizic și financiar atât de mult, încât au fost cuceriți de caldeeni, care și-au mutat centrul în Babilon. Cel mai cunoscut rege caldeean a fost Nabucodonosor, care a domnit din 604 până în 561 î.e.n., el fiind cel care a invadat Iudeea pentru a prelua comanda Egiptului. Evreii vor fi luați prizonieri și duși în Babilon, acolo unde puteau avea acces la poveștile despre Bel, Fiul lui Dumnezeu, și la alte credințe mesopotamiene despre care am amintit.

Următorii cuceritori au fost persanii, care au cucerit Babilonia în anul 539 î.e.n. Evreii credeau că acești invadatori au fost trimiși de propriul lor Dumnezeu, Iehova, pentru a-i elibera din captivitate. De fapt, la fel ca multe ale popoare, persanii voiau doar să-și extindă imperiul și să fure toate bogățiile ieșite în cale. Evreii i-au sprijinit pe persani în atacul lor asupra Babilonului și astfel li s-a permis să se întoarcă în Iudeea. Au luat

cu ei poveștile și credințele pe care le auziseră în Babilon și astfel au fost create religiile iudaică și creștină. Persanii credeau într-un singur Dumnezeu, în contrast cu religiile politeiste, care abundau în diferiți zei, responsabili pentru fiecare aspect al naturii. Mulți extratereștri deveniseră „zei” sau figuri mitice de-a lungul secolelor. Când toți aceștia s-au contopit într-unul singur, Dumnezeu, a rezultat un amalgam al tuturor acelor mituri și credințe. Prin urmare, nu-i de mirare că Biblia e atât de contradictorie... Până în 500 î.e.n. persanii controlau un teritoriu cuprins între Egipt și granițele Indiei. Comunicațiile s-au îmbunătățit odată cu construirea drumului regal, începând de lângă Golful Persic până aproape de Marea Egee. Grecii au început să călătorească spre sud, pentru a vizita Babilonul. Acolo au auzit poveștile despre Bel și alții și au întâlnit oameni din India și Siria. S-a făcut un schimb de cunoștințe și credințe, iar fuziunea dintre mituri a continuat.

O FRĂȚIE A CLANURILOR

Egiptul a reprezentat o altă influență majoră în lumea pre-creștină. Numele semnifică „Pământul negru” și se referă la nămolul rămas în urma deversării Nilului. Ca și Sumerul, civilizația a înflorit ca urmare a așezării de-a lungul unui fluviu, unde fertilitatea solului putea asigura hrană îndeajuns. Cercetătorii estimează că așezarea datează de dinainte de anul 3.000 î.e.n. și s-a dezvoltat într-un sistem de dinastii faraonice și dictaturi. Există câțiva care cred că la vremea aceea extratereștrii erau foarte activi în această regiune. În ceea ce mă privește, dacă aș găsi mai multe informații în acest sens, n-aș avea nicio problemă să accept ideea că ei chiar au trăit în mijlocul populației și că cultura egiptenilor a fost serios influențată de legendele și miturile activității extraterestre sau de apariția directă a navelor spațiale și a ocupanților lor. Dacă priviți la multe statui, opere de artă și machiajul feței din Egiptul și Mesopotamia timpurie, acestea înfățișează adesea niște ochi lărgiți. Există câteva civilizații în Univers cu ochi foarte largi în comparație cu ai noștri. Sunt sigur că unii „zei” egipteni erau extratereștri la origini. Egiptenii înșiși spun că acești „zei” s-au urcat în ceruri în bărcile lor zburătoare.

Există un punct de vedere printre cercetători care spune că extratereștrii, câțiva având formă umană, veneau regulat pe Pământ în acele timpuri străvechi. Așa a apărut tradiția regilor-zei în multe civilizații și care în Egipt s-a concretizat în faraoni. Se spune că acești regi erau extensia controlului extratereștrilor negativi și că ideea de monarhie provine de la dorința lor de a manipula umanitatea. Potrivit acestei teorii, faraonii și regii erau convinși că erau diferiți de restul omenirii și că erau reprezentații zeilor (extratereștrilor) pe Pământ. De fapt, acest sistem de credințe susține că monarhii erau marionete umane, folosite de unii extratereștri pentru a ține masele în ignoranță și într-o închisoare spirituală. Se mai afirmă că și monarhii erau cârmuiți și îndoctrinați. Nu știu și n-am niciun mod de a afla dacă e adevărat acest lucru; luați-o ca pe-o informație și faceți ce vreți cu ea. Eu o voi lăsa deoparte și vă voi spune altceva, mai interesant.

Un faraon extrem de important a fost Amenophis al IV-lea. După 5 ani de domnie, a adoptat numele de Khu-n-aten, cunoscut azi ca Akhenaten. El a abolit idolii și religia tradițională politeistă și a mutat capitala de la Teba într-un nou oraș, în mijlocul Egiptului, pe nume El-Amarna. Acolo a fost construit un templu al Frăției în forma unei cruci, pentru venerarea Zeului Soare, Aten. Poate că au înțeles adevărata semnificație a Soarelui ca sursă a cunoașterii și îndrumării, sau probabil a fost folosit de Frăție pentru a crea o nouă religie monoteistă. Câțiva cercetători văd templul ca pe o unealtă a infiltraților Frăției, care au indus în eroare oamenii. Poate a fost, nu știu. Oricine poate fi manipulat. Societățile secrete pot fi folosite în scop bun sau rău – depinde de cine e în control și în ce tip de societate operează ele. Nu poți fi alb sau negru, cum sunt unii cercetători. De exemplu, eu cred ca Akhenaten avea dreptate, există un singur Dumnezeu, o atotcuprinzătoare conștiință, dar asta nu înseamnă că sunt de acord cu tot restul gândirii lui. Trebuie să fim selectivi și să ne eliberăm de dogma rigidă.
Ceea ce chiar cred este că după perioada lui Akhenaten, infiltrarea și expansiunea Frăției a continuat. Când Akhenaten a murit, în jurul anului 1362 î.e.n., succesorii lui au mutat capitala înapoi la Teba, reinstaurând religiile politeiste. Unul dintre succesori a preferat cultul zeului Amen sau Amun, schimbându-și numele Tutankhaten în Tutankhamun. Acesta va deveni faimos după mii de ani, când mormântul său va fi descoperit în Valea Regilor din Luxor.

Cât timp capitala era mutată înapoi la Teba, Frăția și Școala ei de mistere și inițieri secrete s-a păstrat. Au folosit templul construit de Akhenaten drept sediu și, făcând asta, s-au rupt de ierarhia statului. De la El-Amarna, agenții Frăției au fost trimiși să stabilească ramuri cât mai departe posibil. Cred că din acest moment, Frăția egipteană a lucrat cu intenție pozitivă mai redusă iar Conștiința Luciferică infiltrată va începe să-și răspândească influența și manipularea. Toți preoții Frăției din El-Amarna erau cheli și purtau un cordon în jurul robelor, legat la spate. Această modă va fi adoptată mai târziu de multe alte ordine, precum călugării franciscani în timpurile creștine.
Școala Misterelor era un vehicul de transmitere a cunoașterii secrete, a folosirii drogurilor halucinogene, a orgiilor, ritualurilor sexuale și sacrificiului uman, necunoscute până atunci. Tehnicile de control al minții erau foarte bine știute. Au început să apară ramuri ale Frăției, în special din perioadele egiptene și babiloniene. Fiecare aveau aceleași coduri secrete, simboluri și inițieri. Nimănui din aceste societăți nu i se permitea să știe ce se întâmplă la nivelul superior lui, acestea fiind mijloace extrem de eficiente de manipulare, folosite de-a lungul timpului. Asemenea organizații continuă să existe și în zilele noastre, având nume precum Francmasoneria, Cavalerii Templieri, Ordinul Cavalerilor Sfântului Ioan, Ordinul Căutătorilor, Cavalerii de Malta, Iezuiții. Frăția se află aproape total sub controlul conștiinței negative. Între timp, s-a subdivizat în numeroase societăți purtând alt nume, dar agenda a rămas aceeași. Nu spun că fiecare membru al acestor societăți lucrează cu bună știință împotriva omenirii. Cu siguranță că nu. Majoritatea nu au habar despre cum este folosită societatea lor. Ce vreau să spun e că acele grupuri sunt controlate de oameni care caută să finalizeze „Marea Operă a Epocilor” –

preluarea planetei și a minții umane. Cum își propun să îndeplinească această misiune vom vedea mai târziu.

Una dintre cele mai active organizații ale Frăției de azi e Francmasoneria, care pare să-și aibă originea în Sumer și Egipt, în breslele pietrarilor și meșteșugarilor. Aceste bresle au copiat multele din tradițiile și inițierile Școlii Misterelor Frăției. Titlul de Mare Maestru, comun majorității ramurilor secrete ale Frăției, era folosit în această perioadă. Mai târziu, aceste bresle vor evolua în francmasonerie, care era deschisă oricui considerat acceptabil (nu doar masoni) fiind o fațadă pentru unele manifestări odioase. Scopul acesteia, ca și al întregii Frății de-a lungul secolelor, este de a ține cunoașterea spirituală departe de populația generală (bazele stabilite la începutul acestei cărți). Francmasoneria este în ziua de azi o forța majoră a Frăției. La 5.000 de ani după Egiptul Antic, Albert Pike, Mare Comandor al Consiliului Suprem al Francmasoneriei în America, descrie această societate secretă ca fiind „tutorele și depozitarul marilor adevăruri filozofice și religioase neștiute de lume, transmise din generație în generație de un curent nesfârșit de tradiții, întruchipate în simboluri, embleme și alegorii”.

Adesea se pune întrebarea cine sunt „ei”, elita despre care vorbesc cercetătorii în legătură cu conspirația de a controla rasa umană. Cum e posibil ca o asemenea ambiție să se întindă de-a lungul a mii de ani? Cum spunea Pike, cunoașterea și agenda sunt transmise din generație în generație. „Ei” sunt oamenii acceptați în cele mai înalte grade de inițiere de către societățile infiltrate ale Frăției. Timp de 5.000 de ani, cei cărora li s-au acordat cele mai înalte grade în ierarhia societății au continuat Mare Operă, căutând în același timp pe alții cu potențial să-i succeadă. În timp ce personalul se schimbă, agenda și metodele rămân aceleași. Doar cei considerați siguri să continue opera și s-o păstreze secretă sunt acceptați în nivelele elitei. Un mod de testare a potențialilor „adepți” este de a-i face să scuipe pe cruce. Cei care refuză sunt felicitați pentru angajamentul de a-l servi pe Dumnezeu și respingerea unei asemenea erezii. Dar ulterior nu sunt niciodată promovați, deoarece nu pot fi de încredere în a servi adevărata agendă. Cei care chiar scuipă pe cruce urcă pe scara ierarhică, deoarece fac ceea ce li se spune.

Din mitologia francmasoneriei face parte și credința că civilizațiile umane au fost create de vizitatori veniți din steaua Sirius, pe care o leagă de zeița egipteană Isis. Povestirile sumeriene susțin că acești extratereștri semănai cu niște pești – „Oannes” pe care l-am menționat mai înainte – și că au transmis informații cu privire la construcții, simbolismul spiritual, știință și arte. Egiptenii au înțeles cu siguranță importanța stelei Sirius pentru ei. Ochiul atotvăzător, simbolul piramidei francmasonilor și al Frăției, provine din aceste timpuri străvechi și se spune că reprezintă ochiul lui Sirius – deși eu îl vad ca pe-al lui Lucifer.
Poporul Dogon din Mali, în Africa sub-sahariană, are o legendă, probabil originară din Egipt, care a fost transmisă de-a lungul a 5.000 mii de ani. Aceasta vorbește de o stea care orbitează în jurul lui Sirius. Ei știu că este cea mai mică și mai grea dintre stele și conține germenii tuturor lucrurilor. Dogonii spun că e atât de grea, încât „toate ființele de pe Pământ la un loc

n-ar putea s-o ridice”. Mai departe, legenda spune că durează 50 de ani ca steaua să facă o rotație completă în jurul lui Sirius. Toate aceste informații sunt remarcabile, când te gândești că steaua pe care dogonii o știau de mii de ani nu avea să fie descoperită oficial decât în secolul trecut, fiind fotografiată pentru prima dată în 1970! A fost denumită Sirius B, iar dogonii au avut dreptate în tot ce au susținut, pentru că într-adevăr, durează 50 de ani ca steaua să finalizeze orbita iar oamenii de știință au calculat că 31 cm^3 de materie din Sirius B ar cântări 2.000 tone. Evident, Sirius are o importanță considerabilă privind ce s-a întâmplat pe această planetă. Cum puteau pământenii să cunoască atâtea detalii, dacă nu li s-ar fi spus?

Francmasoneria, ca și cele mai multe societăți secrete ale Frăției, își fundamentează credințele și scopurile pe venerarea Zeului Soare și a Zeiței Mamă, care se crede că era comună civilizațiilor antice. Această credință Tată - Mamă se reflectă în trinitatea egipteană Osiris - tatăl, Isis - mama și Horus - fiul. Un alt nume adesea folosit de Frăție este termenul latin „Illuminati”, „cei iluminați”. Ar putea suna fantastic, dar lumea este astăzi controlată de o Frăție de societăți secrete care provine din acea perioadă. Svastica, mielul, obeliscul, șorțul cu care unii zei antici sunt înfățișați și desigur piramida și ochiul au rămas încă simbolurile societăților Frăției. La mii de ani după Egiptul Antic, puteți găsi simbolul piramidei și al ochiului foarte ușor, în America. Formează reversul Marelui Sigiliu al Statelor Unite și apare pe fiecare bancnotă de un dolar.

Adevărurile pedalate de societățile secrete negative au fost răstălmăcite îndeajuns, încât să-i păcălească pe membrii lor. Channeling-ul era în centrul culturii egiptene și putea fi folosit pentru a controla sau a obține cunoașterea ce nu putea fi obținută din altă parte. Așa cum Conștiința Luciferică vrea să controleze oamenii, și Conștiința Luminii vrea să-i elibereze, permițându-le să acceseze adevărurile spirituale interzise. Channeling-ul este un mijloc important de a face acest lucru. Prin el, în ciuda eforturilor manipulatorilor, mulți oameni din Babilon și Egipt posedau mai multă cunoaștere spirituală decât orice membru al elitei. Channeler-ii erau consultați ca surse de inspirație divină, existând încăperi numite „sfânta sfintelor” sau sanctuare în care aveau loc comunicațiile. Încăperile erau construite în punctele de energie în care un „zeu” putea comunica în modul cel mai eficient. În acest fel își obțineau informația profeții din Biblie. Reprezentanții Bisericii Creștine care echivalează channeling-ul cu venerarea diavolului ar trebui să știe că „profet” vine de la un cuvânt grecesc car înseamnă „medium”!

În perioada egipteană timpurie, unii oameni îl venerau pe zeul-soare Ra, iar alții pe zeul Amun sau Amen. Mai târziu, aceștia vor fuziona într-unul singur, Amun sau Amen Ra. În timpul rugăciunilor și învățăturilor religioase, oamenii trebuiau să rostească numele zeului lor. Acest lucru s-a transmis prin intermediul iudaismului în creștinism. În bisericile din toată lumea de azi creștinii încă își sfârșesc rugăciunile și slujbele cu cuvântul „Amen”. Dar câți știu că pronunță numele unui zeu păgân, de origine canalizată sau extraterestră, la fel cum făceau egiptenii? Apropo, „Amen”

reprezintă de asemenea un sunet care rezonează cu o anumită frecvență, cunoscută de antici.
Mitologia egipteană venera trinitate de zei: Osiris - tatăl, Isis - mama și Horus - fiul. Egiptenii credeau că Osiris a venit să sufere pentru ca cei care credeau în el să trăiască. Era cunoscut ca Domnul Eternității, Judecătorul și Salvatorul rasei umane, Învierea și Viața, Pâinea Vieții și mediatorul care le decide morților soarta eternă, a raiului sau a iadului. Horus era portretizat stând pe genunchiul mamei sale și de aici a apărut în creștinism ideea Madonei cu pruncul. Personajul egiptean al răului, Set, va deveni în versiunea creștină, Satan. Crucea era un simbol pentru egipteni cu mii de ani înainte de a fi adoptată de creștini, iar egiptenii celebrau sărbătoarea Paștelui, ziua în care Horus, fiul, ar fi murit și înviat din nou pentru a deveni una cu tatăl lui. Toate acestea au fost influențate de credința babiloniană în Bel și ar fi început de la o anumită comunicare canalizată sau influență extraterestră. De fapt, eu cred că majoritatea simbolurilor au legătură cu activități extraterestre, cu sistemul stelar din care provin și cu cunoașterea faptului că se apropie ziua în care forțele dizarmoniei (Set, Satan, Lucifer etc.) vor fi învinse de armonie. Acel timp este acum!

Ideea trinității, sau a trei zei într-unul singur, este o temă care circulă în nenumărate religii pre-creștine. Creștinii doar au copiat-o, ca și tot restul. Câteva din simbolurile trinității sunt legate de energie. Cele trei puncte ale triunghiului semnifică echilibrul pozitiv/negativ și cel masculin/feminin. Triunghiul este un binecunoscut simbol ezoteric, ca și triunghiul dublu, întrepătruns, cunoscut ca Steaua lui David. El reprezintă echilibrul spiritualului cu cel al fizicului.
Cu mii de ani înainte creștinismului, credința religioasă dogmatică, bazată pe greșelile și adevărurile răstălmăcite pe care le-am subliniat, a fost deja folosită de Conștiința Luciferică sub multe înfățișări, în încercarea de a limita potențialul minții umane și a umple-o cu mituri și interpretări literale de povești simbolice. Frica de zei și ororile care-i pășteau pe cei care nu făceau ceea ce li se spunea era un mijloc foarte eficient de a menține masele departe de cunoașterea adevăratului lor eu. Zeii-regi ai diferitelor culturi și concentrarea puterii în mâinile preoților ca interpreți ai dorințelor zeilor a dus la extinderea dogmei religioase și a controlului.

Elita egipteană era formată din oameni evoluați în domenii variate, deși țineau majoritatea populației într-o sclavie psihică și spirituală. Făceau operații – au fost descoperite mumii cu fracturi reparate și dinți falși. Vor trece mii de ani până când așa ceva să apară și în Europa. Egiptenii educați înțelegeau principiile astronomiei și astrologiei, la fel ca și babilonienii. Astronomia și astrologia erau văzute ca științe indivizibile. Egiptenii înstăriți trăiau în case frumoase, cu mobilier și opere de artă elegante. În Anglia, 3.000 de ani mai târziu, o parte din clerul creștin condamna încă folosirea furculițelor și a cuțitelor, ca fiind lucrarea diavolului.
Cultura și sistemele de credințe dezvoltate în Mesopotamia și Egipt, posibil sub influența surselor canalizate și extraterestre, vor avea un impact fundamental asupra a tot ce a urmat. India a dezvoltat și ea o cultură distinctă în lumea pre-creștină, dar bazele religiei hinduse erau

moștenite din vest, când au fost invadați de poporul arian, în jurul anului 1.500 î.e.n., care i-a transformat pe indieni în servitorii lor. Zeul-tată al hindușilor este Brahma și el este parte a unei trinități de zei care îl include pe Krishna, versiunea indiană a lui Iisus. Krishna este salvatorul hindus (vedeți-i pe Bel, Osiris etc.). Se spune despre el că ar fi trăit în jurul anului 1.000 î.e.n. și este venerat și azi, în mare măsură ca și Iisus. Textele care au generat hinduismul sunt numite Vede și în ele poți găsi referințe la activități aparent extraterestre. Hinduismul a fost o religie introdusă de invadatori pentru a crea un sistem strict de ierarhie, cunoscut drept caste. Era un mijloc de a dezbina și stăpâni. Apartheidul religios pe care-l promovează hinduismul cu castele, tabuurile și constrângerile lui este încă o confirmare a faptului că zone întregi ale umanității încarnate se află încă în faza de maturizare din copilăria spirituală.

Misionarii din Frăția Egipteană au sosit în India în timpul și după invazie și, drept consecință, puterea ei a început să se extindă rapid. India este astăzi un centru major al activității Frăției. După 500 de ani de pretinsă viață fizică a lui Krishna, a venit Gautama, Buddha care se traduce Gautama Iluminatul. Astăzi, el este cunoscut simplu drept Buddha și, în numele lui, religia budistă a înflorit. Buddha s-a născut în India, într-o familie regală. A fost prinț, dar a renunțat la privilegii și bogăție pentru a-și răspândi filozofia, care include reîncarnarea și modul etic de viață, bazat pe pace și iubire. Nu sunt de acord cu tot ce credea el, dar pot accepta multe lucruri. El vorbea împotriva preoților și încuraja căutarea adevărului, înțelepciunii și cunoașterii. Pleda pentru o frăție universală și drepturi egale pentru bărbați și femei. Buddha spunea adevăruri simple. El nu dorea să fie transformat într-un zeu salvator sau venerat de adepții care i-au complicat filozofia cu adăugiri, ceremonii și ierarhii. El susținea doar ceea ce avem nevoie cu adevărat – adevărurile spirituale, nu „isme” complicate.

După eliberarea fizică a lui Buddha, credințele lui au devenit religia dominantă în India. În secolul al III-lea, regele Asoka a adoptat budismul și și-a trimis reprezentanții de-a lungul lumii cunoscute, pentru a-i promova filozofia. Aceștia au călătorit până în Alexandria, în Egipt, de unde au preluat oarecum credința egipteană despre Osiris, Isis și Horus. Înfățișarea lui Horus în brațele mamei sale, Isis, a devenit Buddha în brațele zeiței Hatari. Budismul a fost înlocuit de brahmanism ca religie dominantă în India, dar a fost preluat și de alte țări orientale, făcând incursiuni semnificative în alte părți ale lumii. Contribuția lui Buddha la evoluția conștiinței planetare a fost extraordinară. El este un exemplu minunat despre modul în care conștiința voluntară lucrează prin adevăruri simple și nu prin impunere. Câteva secole mai târziu, hinduismul avea să devină religie de stat în India, afectând grav evoluția indienilor, la fel cum a făcut-o creștinismul în vest. Le-a blocat dezvoltarea mentală și spirituală timp de mii de ani.

Confucius a fost o altă încarnare voluntară. El s-a născut în anul 551 î.e.n. în China. Numele lui adevărat era Kung Fu Tze, care înseamnă Maestrul Kung, dar a fost latinizat în Confucius. A lucrat ca învățător, punând accent pe conduita etică și pe importanța exemplului personal. Mai târziu,

a devenit un magistrat excepțional și ministru al infracțiunilor de criminalitate, argumentând viguros o reformă socială. Dar, ca mulți alți înțelepți asemenea lui, nu a primit recunoașterea cuvenită în timpul vieții, ci numai după moartea fizică. A murit dezamăgit, crezând că a dat greș în încercarea de a produce schimbarea de atitudine la care sperase. Totuși, după plecarea sa fizică a devenit erou național, iar vorbele lui au fost constant citate de atunci. Câteodată, după ce părăsim acest nivel, eliberăm o energie ce poate afecta oamenii mult timp după aceea, iar cei care se acordează la acest câmp energetic vor începe să se concentreze asupra spuselor și faptelor acelei persoane. O frază a lui Confucius era: „Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face”. Această povață, „Fă-le altora ce ți-ai dori ca ei să-ți facă”, a devenit comună multor religii și filozofii. Mulți o reclamă ca fiind a lor, dar în realitate, acesta este un adevăr etern. Dacă noi toți am ține seama de ea în viața noastră de zi cu zi, ce diferită ar fi lumea!
În timpul vieții lui Confucius a trăit și o altă ființă evoluată, pe nume Lao-tzu, de la care avem taoismul. Viziunile lui erau asemănătoare cu cele ale lui Buddha. Chinezii au condus lumea în cele mai glorioase perioade cu cunoașterea și creativitatea lor. Ei au identificat rețeaua de energii a Pământului, pe care au numit-o „liniile Dragonului” și au introdus o formă de vindecare numită acupunctură, care echilibrează fluxurile în rețeaua energetică a corpului uman. Au descoperit de-asemenea forțele contrare ce trebuie ținute în echilibru, numindu-le *yin* și *yang*.

Buddha, Confucius, Lao-tzu, Iisus și lista poate continua. Toți aceștia și alții ca ei sunt aspecte al conștiinței care se încarnează pentru a aduce în această frecvență mesajul de la frecvențele înalte pentru a trezi conștiința umană din robia religiei, mitului și ignoranței. Fiind canalizatori psihici extraordinari, care puteau accesa informația și înțelegerea de la surse foarte înalte, ei au canalizat energii puternice către planetă. În cele mai multe cazuri, adepții lor de mai târziu i-au transformat în personaje salvatoare sau oameni venerați ca eroi mistici. Acest lucru le-a închis uneori filozofia asupra vieții în dogme și credințe. Adepții fanatici le-au mai atribuit vorbe și experiențe care fie nu le aparțineau, fie nu s-au întâmplat. Cred că este ultimul lucru pe care și l-ar fi dorit ei în timpul vieții...

Înainte să părăsim povestea precreștină din Europa și Orient, să privim alte două civilizații care au avut un impact profund asupra evoluției umane: grecii și romanii. În preajma Mării Egee, cu mii de ani înaintea creștinismului, au existat încarnări ale conștiinței voluntare. Unele au influențat oamenii în zona în care a fost construită mai târziu Atena, ajutându-i să pună bazele civilizației miceniene. Alții s-au încarnat pe insula Creta, fiind cunoscuți ca minoici. La Knossos, în Creta, se mai pot vedea ruinele unui magnific palat, numit Labirintul. Fără să-i cunosc trecutul istoric, am fost în vacanță în Creta. Când am vizitat Knossos-ul, am fost condus de propria-mi intuiție să îngrop în ruinele palatului un cristal mare, care mi-a fost dat în Glastonbury. Palatul fusese clar construit într-un punct energetic puternic al Pământului, la fel ca majoritatea templelor și palatelor antice. Anticii posedau o mai mare înțelegere a naturii energiilor Pământului decât cei care au venit după ei, în era creștină. Repet, când vorbesc de încarnările voluntare nu vreau să spun că

ei erau o întreagă civilizație, ci doar un număr de membri ai ei. Uneori erau ascultați, alteori ignorați sau chiar uciși.
Micenienii venerau trinitatea de zei și simbolul lor religios era crucea. Ei au fost cuceriți de triburile poporului arian care a preluat controlul asupra teritoriului pe care îl numim Grecia. Aceștia venerau un zeu pe nume Zeus. Grecii antici (cunoscuți și ca eleni) nu erau un popor, ca cel din zilele noastre. Erau o serie de triburi independente, unindu-se într-o singură națiune abia când Filip al Macedoniei a preluat controlul, în secolul 4 î.e.n. La vremea aceea, grecii nu aveau o religie de stat. Oamenilor li se permitea să venereze orice zeu credeau că e bun pentru ei, putând consulta sutele de „oracole” (canalizatori) disponibile în temple și altare pentru îndrumare. Cuvântul „înger” provine din grecescul *angelos*, care înseamnă mesager. Se credea că îngerii erau mesageri divini. Această credință păgână a fost inclusă în doctrina creștină. Grecii au produs unele exemple uimitoare de conștiință voluntară. În sec. 6 î.e.n., Xenophanes susținea că Dumnezeu nu era un om, ci o minte care rânduia Universul, dincolo de înțelegerea umană. Spunea că există o unitate a tuturor lucrurilor, că „totul este una și una este Dumnezeu”. Xenophanes a combătut credința că un zeu ar fi venit pe Pământ și a suferit pentru ca păcatele noastre să fie iertate. După cum am văzut, aceasta provenea de la Bel, poate chiar mai de demult, și din sacrificiul mielului. Mai târziu va apărea creștinismul, care va continua mitul pentru încă 2.000 de ani. Marii gânditori greci, care din păcate erau puțini, au înțeles că Universul e guvernat de legi matematice și de o conștiință extrem de evoluată, iar nu de zei mitici.

Perioada dintre 600 și 300 î.e.n. a făcut din Grecia cea mai înaltă putere intelectuală. Pitagora și Thales au călătorit în Egipt pentru a asimila cunoașterea pe care o puteau folosi împreună cu propria inspirație și cercetare, devenind primii oameni de știința greci. „Știință” vine din latină și înseamnă „cunoaștere”. Thales a fost fondatorul geometriei, astronomiei și filozofiei grecești, în timp ce Pitagora a fost un matematician extraordinar, care spunea că Pământul se învârtește în jurul Soarelui. Asta se întâmpla cu 2.000 de ani înainte ca această realitate să fie acceptată. Pitagora a fost un reformator social și religios care a susținut adevărul și etica în toate lucrurile. Era vegetarian din opțiune etică.
Știința vindecării era un alt aspect al vieții grecilor. A evoluat rapid în această perioadă, iar Hipocrate a devenit cunoscut ca părintele medicinii. Medicii încă depun jurământul hipocratic. El refuza ideea, răspândită atunci, că boala era cauzată de păcat și diavol. Se practica chirurgia în Grecia Antică. Creștinii vor pune însă capăt la tot ce creaseră grecii timp de 1.700 de ani, deoarece credeau în învierea trupului fizic. Ei nu acceptau repararea corpurilor mutilate și pe măsură ce puterea creștină creștea, spitalele și centrele de vindecare grecești și romane erau distruse, iar doctorii omorâți sau alungați. Grecii au fost primii oameni după atlanți care au făcut din geografie o știință. Au dat primii istorici, au cercetat legile fizicii și au descoperit legea cauzei și a efectului. Democrit sugera că materia era compusă din atomi cu 2.200 de ani înaintea științei moderne. Grecia a produs scenariști, artiști și oratori extraordinari și a creat legile și formele guvernării democratice, baza a ceea ce avem azi. Cuvântul democrație vine din limba greacă.

Trei dintre cei mai mari filozofi ai acelor timpuri erau Socrate, Platon și Aristotel. Nu știau chiar totul, fiind influențați în mare măsură de cultura epocii. Dar erau trei aspecte ale conștiinței voluntare care, în ceea ce privește înțelegerea, erau cu mii de ani înaintea timpului lor. Socrate era un medium care comunica cu alte nivele, căutând adevărul, cunoașterea și înțelegerea cu o determinare de neclintit. Ținea discursuri în piețe și la colțurile străzii, fermecând spectatorii și întrebând oamenii, astfel încât să obțină mai multă cunoaștere. Spunea că o revoluție a gândirii era singura cale pentru revoluția comportamentului. Socrate a fost primul, de la Atlantida, care să explice în mod științific misterul vieții. Spunea că în jurul Pământului există încăperi ale sufletului. Cât de asemănător este cu „multe case în casa Tatălui meu" din Biblie! El a mai spus că cei pe care-i contactăm în aceste „multe camere" nu sunt zei supranaturali, ci ființe ca și noi. Socrate nu era agreat în tagma preoților, care însă dețineau puterea, în ciuda subminării credibilității lor de către acești oameni extraordinari. În timp ce ei se acordau la nivele extrem de înalte ale conștiinței, masa de oameni era influențată de preoții ignoranți. Socrate a fost acuzat de corupere de minori, prin expunerea unor idei eretice, fiind condamnat la moarte prin otrăvire cu cucută. A făcut acest lucru cu un mare calm și încredere, fiindcă știa unde se va duce și că acolo era mult mai bine. Când a fost întrebat de prietenul lui, Crito, cum vrea să fie înmormântat, Socrate a răspuns: „ Oriunde vrei, dar numai dacă mă poți prinde. Nu e straniu că, după tot ce ți-am spus pentru a te convinge că voi merge într-o societate a fericirii, tu tot mai crezi că acest corp este Socrate? Să mor și să fiu liber e mai bine pentru mine". Executarea lui Socrate pentru că a spus ceea ce gândea a fost un eveniment rar în Atena, întâmplându-se într-o perioadă în care idealurile libertății de exprimare fuseseră temporar uitate. Lui Socrate i s-a permis să vorbească liber până în acel moment. Într-adevăr, libertatea de exprimare, religia și politica erau o parte general acceptată, exceptând perioada stranie când acele idealuri au căzut în desuetudine.

Socrate trebuie să fi spus lucrul nepotrivit la momentul nepotrivit din punctul de vedere al autorităților, deoarece discipolului său, Platon, i s-a permis mai târziu să vorbească cu aceeași râvnă, fără să-și piardă viața. Platon a fost zguduit de moartea prietenului său, părăsind Grecia pentru a vizita Egiptul, Palestina, Italia și Sicilia. A învățat de la oamenii și culturile pe care le-a întâlnit, în timp ce-și sublinia credința în virtute și justiție oriunde mergea. Platon era un om curajos, pledând împotriva tiraniei. El o vedea ca pe o lașitate, și desigur, așa și este. Regele Siciliei a fost atât de indignat de acest lucru, încât a poruncit ca Platon să fie arestat și vândut ca sclav. Din fericire, a fost cumpărat de un susținător care i-a redat libertatea. Atunci când te afli aici pentru binele planetei și umanității, celelalte nivele încearcă să te protejeze în momentele de pericol. Platon s-a întors în Atena și a fondat o școală de filozofie, pe care a numit-o Academia. A fost numită după grădina în care a fost construită, iar noi azi încă folosim cuvântul academie pentru o instituție educațională. Cei deschiși la minte se adunau să asculte înțelepciunea lui Platon. Discipolii erau încurajați să gândească, să pună întrebări și să privească lucrurile cu minți deschise și întrebătoare. Orice opinie era bine primită. El spunea că

lucrurile nu sunt întotdeauna ce par a fi. Acum 2.300 de ani afirma că mintea e partea eternă din noi, care poate exista dincolo de corpul fizic. Nici în zilele noastre așa-zisa știință oficială nu înțelege că mintea eternă și creierul nu sunt același lucru și că conștiința poate exista dincolo de trup. Întâmplător, Platon, era implicat în școala misterelor grecești din acea vreme, ceea ce arată că nu toate societățile secrete ale Frăției erau negative. El a transmis multă informație obținută acolo.

Așa cum Socrate l-a învățat pe Platon, și Platon l-a învățat pe Aristotel. Personal, cred că Aristotel a fost o reîncarnare a conștiinței lui Socrate. Socrate l-a ajutat pe Platon să-și trezească adevăratul sine și, prin reîncarnare, Platon a făcut la fel pentru el mai târziu, când a devenit o personalitate. Vedeți cum reîncarnarea poate permite câtorva conștiințe să-și continue influența asupra gândirii umane. Când una din viețile lor fizice se încheie, alta începe și munca continuă în alt corp. Eu cred că Conștiința Luciferică face același lucru. Aristotel era un geniu al timpului său. Era priceput în chimie, fizică, biologie, matematică, astronomie, botanică, anatomie și psihologie, cercetând toate aceste domenii și multe altele. Ca și Platon, și el a înființat o școală cunoscută ca Lyceum. A inspirat de asemenea fondarea faimoasei universități din Alexandria, unde oamenii puteau cerceta și lectura fără diversiunile zeilor mitici promovați de religii.

Măreția intelectuală a Atenei s-a stins în timpul Războiului Peloponeziac, atunci când spartanii și corintenii s-au unit pentru a-i învinge pe atenieni. Războiul a durat 27 de ani, pre-eminența Atenei sfârșindu-se. După ce Atena a fost creștinată, Biserica a ars scrierile lui Platon, Aristotel și alte cunoștințe grecești care ieșiseră la lumină. Ea vedea aceasta iluminare umană ca o erezie împotriva Bibliei. Dar unele din lucrările lor au supraviețuit și vor intra din nou în atenția publică după Renașterea din Europa.

Încarnările conștiinței voluntare care au propulsat Atena în centrul gândirii intelectuale au continuat să influențeze milioane de oameni de-a lungul secolelor. Dar puterea Conștiinței Luciferice de a controla mințile n-ar fi trebuit subestimată. Armele ei cele mai importante: conflictul, constrângerea și ignoranța, au stopat ceea ce se întâmpla în Atena. Ființele umane controlate de Lucifer în societățile secrete negative și în alte părți caută mereu să stimuleze conflictul. Cauza nu contează, atâta timp cât se întâmplă. Războaiele care au dus la distrugerea intelectualității ateniene și la suprimarea cunoașterii se vor repeta pe întreg globul, de-a lungul generațiilor, atâta timp cât timp lupta dintre armonie și dizarmonie va continua.

Filozofia greacă îi va influența pe romani. În jurul anului 1000 î.e.n., niște triburi nomade s-au stabilit de-a lungul râului Tibru, în Italia de azi. Și-au denumit așezarea Latium, de aici „latina”. Această limbă era o fuziune între limba ariană și cea celtică. A evoluat prin interacțiunea și inter-mariajul vorbitorilor arieni cu celții iberici măslinii. În anul 753 î.e.n., s-a ridicat un centru comercial la poalele celor șapte coline, numit Roma. De aici, va apărea un vast imperiu care la apogeu va cuprinde Spania, Franța

(Galia), Italia, Dalmația, Macedonia, Grecia, Asia Mică, Siria, Palestina, Libia, Numidia, Corsica, Sardinia, Sicilia, Creta, Egipt și o mare parte din Britania și Mesopotamia. Imperiul s-a constituit în mare parte prin violență și măcel. Romanii timpurii erau guvernați de regi. Preoții aveau încă o mare influență prin idolii lor. Exista un forum, un fel de adunare a poporului, numit Comita Tributa dar, de fiecare dată când preoții spuneau că zeii nu voiau să se întrunească, era anulat. Preoții ghiceau dorințele zeilor prin examinarea inimii și ficatului animalelor sacrificate. Ei credeau că aceste organe erau lăcașul minții și că, prin intermediul lor, zeii le puteau vorbi. Republica haotică a fost înlocuită cu o serie de împărați. Asta s-a întâmplat după apariția faimosului roman Iulius Cezar, născut în 100 î.e.n. Era un comandant care a luptat, cucerit și terorizat aproape toată Europa. În ciuda abilităților lui oratorice, era un tiran și un măcelar. Avea dușmani la Roma care se temeau de puterea lui crescândă. În cele din urmă, și-a invadat propria țară. A trecut râul Rubicon, care marca granița dintre provincia lui și restul Italiei. A preluat controlul Romei și al imperiului și, în timp, și-a dat numele de Pontifex Maximus, cap al religiei de stat. Acest titlu de cap a ceea ce era o religie păgână este acum deținut de Papă! Iulius Cezar era văzut de cei mai mulți dintre supușii lui ca o ființă divină, un alt zeu-rege. Aflat în Egipt, a căzut sub farmecele Cleopatrei, pe care mai târziu o va aduce la Roma. În anul 44 î.e.n. este ucis de Ide (15 martie) de către cei care-l urau pentru puterea pe care o avea asupra lor și asupra Imperiului.
Au urmat apoi o serie de împărați, majoritatea nu prea înțelepți, dar au fost și multe lucruri bune în civilizația romană. Nimic nu este total bine sau total rău. Sub conducerea lui Vespasian (70 e.n.) s-a introdus un sistem educațional influențat de ideile și credințele lui Platon și Aristotel. Vespasian a numit ca ministru al educației un spaniol devenit cetățean roman, pe nume Quintilian, care-i admira mult pe filozofii greci. El a organizat un sistem elaborat de școli în Imperiul Roman, care învăța virtuțile libertății, justiției și adevărului în timpuri de o cruzime și asuprire îngrozitoare. Dacă li s-ar fi permis și lor, precum în Grecia, să înflorească și să se dezvolte, în ce lume diferită am trăi azi! Dar creștinismul va întuneca Imperiul Roman și dincolo de el. Școlile vor fi închise și dascălii lor risipiți sau uciși, deoarece căutarea cunoașterii dincolo de paginile Bibliei era văzută ca o erezie. Marea bibliotecă din Alexandria s-a transformat într-un colegiu teologic, întunericul și deziluzia coborând asupra minții colective a rasei umane.

Așadar, în povestirea noastră am trecut prin două faze distincte ale istoriei umane. Erau timpuri când extratereștrii populau planeta. Apoi, după sfârșitul Atlantidei, puțini dintre ei au mai venit aici, dar încă aterizau, fiind văzuți de oameni drept zei. Channeling-ul și comunicațiile psihice au devenit mijloace prin care „zeii” ne vor influența constant. Marea majoritate a extratereștrilor lucrau pentru Lumină și Conștiința Luminii. Ei au făcut-o în general prin voluntari și prin orice om care era dispus să asculte mesajul lor de iubire și libertate spirituală. Dar Lumina nu va reda libertatea umană atâta timp cât timp Conștiința Luciferică nu are o asemenea morală. Ea s-a folosit de orice mijloc pentru a crea conflict, confuzie și ignoranță. Au fost cele mai eficiente vehicule ale lui Lucifer de

a suprima cunoașterea, înțelegerea și libertate mentală. Este tragedia pe care o numim „creștinătate”.

POVESTIRILE BIBLIEI

Istoria evreilor e țesută prin intermediul culturilor orientului mijlociu. Cu 8 secole înainte de creștinism, un eveniment natural a provocat schimbarea cursului Eufratului, înconjurând orașul sumerian Ur. Pământul din jurul orașului nu mai putea fi irigat de amplul sistem de irigații și nici corăbiile lor nu mai puteau ajunge pe mare pentru a face comerț. Locuitorii s-au retras în interiorul teritoriului, pentru a se stabili de-a lungul râului, în Babilon. Avraam din Vechiul Testament a părăsit cetatea Ur împreună cu familia și sclavii lui. Printre ei, era și nepotul său, Lot. Potrivit scrierilor ebraice, ei s-au stabilit în Siria (abreviere de la Asiria) pe care au denumit-o Canaan. Mai târziu, acest nume va fi dat întregii zone vestice a Iordanului, inclusiv Palestina. Avraam ducea o viața nomadă, crescând animale. Călătorind în Egipt, a preluat cunoașterea și credințele egiptenilor. Va deveni un om bogat și influent, folosindu-se de sutele de sclavi înarmați pentru a sprijini diferite grupări în războaiele dintre comunitățile canaanite. Avraam a făcut doi copii la bătrânețe, cu două femei, Hagar și Sara, pe care i-a numit Ishmael și Isaac. Dată fiind vârsta înaintată, e foarte posibil ca ei să fi fost făcuți cu un bărbat sau cu bărbați mai tineri. Avraam va introduce circumcizia, pe care a văzut-o folosită în Egipt. Ideea lui Avraam a fost aceea de a crea un semn distinctiv la adepții Dumnezeului lui și al celorlalte popoare din Canaan. Ei îl venerau pe zeul sumerian Enlil, care va deveni cunoscut drept Allah sau El. La origine, era un zeu al Soarelui, aproape sigur de origine extraterestră.

După moartea lui Avraam, fiul său, Isaac, devine capul familiei, având doi fii gemeni, Esau și Iacob. Rudele lor erau încă nomazi, dar bogați după standardele vremii. Iacob va avea 12 fii, pe unul dintre ei numindu-l Iosif, care va fi vândut din gelozia fraților lui unor negustori în deșert. Iosif a fost dus în Egipt și vândut ca sclav. Mai târziu, va deveni unul din favoriții faraonului. Ulterior, Egiptul va fi condus de invadatorii hyksosi sau „regii păstori”. Ei erau de aceeași rasă cu Iosif, nomazi arabi, având o cultură asemănătoare. Iosif a fost numit prim ministru în Egipt, având în sarcină producția de alimente. Când 10 din frații lui au ajuns în Egipt din cauza foametei, s-au reunit. Iosif era cunoscut ca Israel, care înseamnă „El (Dumnezeu) duce bătălia” iar familia și urmașii lui vor deveni izraeliți.
Cei 12 fii ai lui Iacob au format în 12 triburi. Izraeliții s-au stabilit în zona numită Goshen, în partea sud-estică a Egiptului, și de-a lungul a 400 de ani vor deveni națiune. Totul a fost bine pentru ei cât timp regii păstori au condus Egiptul, dar când aceștia au fost îndepărtați printr-o revoltă, viața a devenit grea pentru izraeliți. Vor fi dezarmați și folosiți la munci ca sclavi. La un moment dat, egiptenii au hotărât ca toți izraeliții de parte bărbătească să fie uciși, intenția fiind ca într-un timp cât mai scurt, națiunea israelită să dispară.
În jurul secolului 13 î.e.n. se va naște un bărbat pe nume Moise. Se povestește că a fost adus la palat de fiica faraonului, după ce a fost găsit plutind pe râu într-un coș de nuiele. Povestea mai spune ca el a ucis un egiptean care maltrata un izraelit, fugind apoi în deșertul Sinai. Acolo a

învățat multe despre Allah, Dumnezeul lui Avraam, având ceea ce par a fi experiențe psihice și comunicații profunde. Fie a fost contactat de extratereștri, fie supus unui fel de sugestie mentală. După unele descrieri din Biblie privind acest zeu al lui Moise, ar putea fi vorba de o nava spațială sau ceva asemănător. Tehnologia extraterestră putea proiecta imaginii tridimensionale, pe care azi le numim holograme, ce păreau viziuni. Nava nu trebuia să fie văzută când se întâmpla acest lucru, iar „miracole" precum tufișul aprins puteau fi manifestate cu ușurință de extratereștri. În orice caz, experiențele lui Moise l-au făcut să respingă trinitatea egipteană de zei Osiris, Isis și Horus, trecând la Allah sau El, „unicul Dumnezeu". Interesant este că Moise cu siguranță a urmat Școala Misterelor a Frăției din Egipt, dat fiind legăturile sale regale, aceasta promovând idea unui singur Dumnezeu, cel puțin din timpul lui Akhenaten. Să nu subestimăm cunoașterea hipnozei și controlului mintal prin droguri a Școlii Misterelor din acea vreme.

După moartea faraonului, Moise s-a întors în Egipt și le-a spus izraeliților că Allah i-a apărut în deșert, spunându-i că ei erau poporul ales de el. Le-a mai spus că Allah voia să fie cunoscut de izraeliți ca Yhuh, care se pronunță „Yarweh", devenit mai târziu Iehova (însemnând „nor de ploaie"). De acum înainte, toți canalizatorii izraeliți vor fi învățați să devină vehicule pentru zeul Iehova, prin aceste surse făcând promisiuni ca venind de la zeul lor. La fel s-a întâmplat și cu alte popoare ale lumii, mulți din zeii mitici având o astfel de origine. Evanghelia lui Luca spune: „El (Dumnezeu) a vorbit prin gura sfinților săi profeți (canalizatori) care sunt de la începutul lumii". Dacă priviți comunicațiile pe care Moise se presupune ca le-a avut cu Iehova pe Muntele Sinai, puteți face legătura cu comunicațiile de pe Muntele Olimp, pe care grecii susțin ca le-au avut cu zeul lor, Zeus. Aceleași teme apar peste tot.
Moise i-a povestit noului faraon despre mesajele primite, cerându-i permisiunea să-și ducă poporul din Egipt spre Pământul lui Avraam, Canaan, „pământul promis" despre care „Dumnezeu" i-a vorbit. Într-un final, faraonul a acceptat, și așa a început marele exod. Au luat cu ei mumia lui Iosif și au mers de-a lungul Mării Roșii pe o fâșie de nisip pe care folosit-o și Napoleon I mai târziu. Se spune că în timpul călătoriei, lui Moise i s-au dat de către „Dumnezeu" legile tribului său, cunoscute ca „cele zece porunci" cu toate acele „Să nu...". Poate că el le-a canalizat sau poate doar a crezut ca le-a canalizat, fiindcă legi similare pot fi găsite și în alte zone ale Orientului Mijlociu. Poate că s-a întâlnit cu ocupanți ai unei nave spațiale. Biblia spune: „Iar a treia zi, când s-a făcut ziuă, erau tunete și fulgere și nor gros pe Muntele Sinai și sunet de trâmbițe foarte puternic. Și s-a cutremurat tot poporul în tabără. Atunci a scos Moise poporul din tabără în întâmpinarea lui Dumnezeu și au stat la poalele muntelui. Iar Muntele Sinai fumega tot, că se pogorâse Dumnezeu pe el, în foc; și se ridica de pe el fum ca fumul dintr-un cuptor și muntele se cutremura puternic". Ieșirea 19:16-18
Imaginați-vă cum ar fi fost pentru antici, sau chiar pentru contemporani, să vadă o navă spațială aterizând în vârful muntelui și puteți presupune că asta s-a întâmplat pe Muntele Sinai. Dumnezeul temut, aspru și însetat de sânge al Vechiului Testament s-ar potrivi cu tema extratereștrilor negativi care căutau să controleze Pământenii prin frică și impunere. Exodul

continuă: „Și tot poporul a auzit fulgerele și tunetele și sunetul trâmbițelor și a văzut muntele fumegând; și văzând, tot poporul s-a dat înapoi și a stat departe, temându-se. Apoi a zis către Moise: „Vorbește tu cu noi și vom asculta, dar Dumnezeu să nu grăiască cu noi, ca să nu murim”. Zis-a Moise către popor: „Cutezați, căci Dumnezeu a venit la voi să vă pună la încercare, pentru ca frica Lui să fie în voi, ca să nu greșiți”. Și a stat tot poporul departe, iar Moise s-a apropiat de întunericul unde era Dumnezeu”. Ieșirea 20:18-21
Această menționare constantă a unui nor legat de apariția lui Iehova este interesantă, dat fiind și numele său, care înseamnă „nor de ploaie”. Crearea norilor nu era o problema pentru tehnologia extraterestră și într-adevăr oamenii de știință ai Frăției dețin în prezent tehnologia de a manipula vremea, cel puțin pe zone restrânse. N-am niciun dubiu că un eveniment s-a petrecut în Sinai, dar nu sunt convins că lui Moise i s-au dat toate acele „Să nu...”. Mai probabil e ca întreaga poveste a poruncilor să fie un mit, iar legile israeliților să nu provină de la Moise. Există nenumărate povești similare, spuse de civilizații diferite, fiecare revendicându-și-le și doar schimbând numele implicate. Dogma și ceremoniile religioase ale izraeliților erau bineînțeles influențate de egipteni, toate fiind aduse în acea țară. Îmbrăcămintea preoților lor era inspirată din Egipt. Uneori, evident, de-a lungul călătoriei, izraeliții aveau perioade de foamete și sete, în timp ce mergeau prin zonele deșertice. Potrivit poveștilor, în asemenea perioade au fost ajutați de mana din cer. În unele cărți este ilustrată ca o pâine căzută din cer. De fapt, mana e o substanță lipicioasă, produsă de un arbust din deșert.
După ce au ajuns pe „pământul făgăduit” al Canaanului, comunicațiile lui Moise, indiferent de sursa de la care proveneau, au avut consecințe nefaste. Poate comunicatorului lui Moise i s-au dat informații inexacte, dintr-un anume motiv. Izraeliții au găsit acolo oameni bine înarmați, în cetăți zidite care au rezistat asaltului lor. Moise i-a convins că pământul promis era ocupat abuziv. Era din ce în ce mai puțin iubit, izraeliții pribegind în deșert încă 40 de ani înainte să devină războinici temuți și barbari. Moise se stinge și Ioshua, un războinic, îi ia locul. Rezistența de pe pământul făgăduit le era încă superioară, dar sub comanda lui Ioshua au alungat poporul arab de păstori dintr-o zonă întinsă, numită Palestina. Izraeliții au devenit un popor de agricultori, fiecare trib fiind condus de un șeic. Erau foarte primitivi. Aveau încă unelte din piatră; făceau sacrificii animale către Iehova, care era venerat și adesea văzut în moduri care sugerează implicarea extraterestră. Iehova cerea mereu sacrificii animale, fiind clar sub controlul Conștiinței Luciferice. Să fii circumcis cu o piatră ascuțită era ceva barbar. Unii izraeliți au întors spatele instrucțiunilor lui Iehova, venerându-l pe Baal – Bel, Fiul lui Dumnezeu din Mesopotamia. Cu trecerea timpului, atributele date lui Iehova și Baal s-au contopit.

În jurul anului 150 î.e.n., intră în scenă profetul (channelerul) Samuel. Izraeliții erau acum conduși de filisteni, Samuel inspirându-le dorința de libertate. Saul devine rege împotriva dorinței lui Samuel, preluându-i și postul de mare preot. El va transforma tribul lui Iuda într-o forță dominantă a israeliților, apărându-se de filisteni și asigurând independența. David era marele rival al lui Saul. Pentru a scăpa de furia lui Saul, David pleacă în deșertul Iudeii, unde duce o viață de criminal,

plină de fărădelegi. Bărbați, femei și copii au fost uciși de David și de banda lui. Mulți erau dezmembrați sau arși de vii. Îl consulta mereu pe Iehova înainte să fure sau să ucidă și de fiecare dată primea permisiunea. Puteți vedea cum măcelurile sunt justificate în numele unui zeu atunci când canalizezi o entitate vibrațională inferioară sau te amăgești singur cu propriile gânduri. Asta e istoria religiei...
David devine rege după ce el și bandiții lui își unesc forțele cu filistenii și cuceresc Iudeea. Apoi se întoarce împotriva filistenilor, pe care-i învinge, preluând progresiv Ierusalimul. De la cuvântul filisten va fi dat numele Palestinei după victorie. Armatele lui David erau nemiloase, adesea arzându-și și dezmembrându-și victimele. Agresiunea și setea lui pentru putere alimentau expansiunea imperiului lui în Canaan, restul Siriei și Arabia de Nord. El și izraeliții controlau acum o regiune întinsă de la Eufrat la Marea Roșie. Așa s-a născut imperiul israelit sub controlul Casei lui Iuda. Ne aflăm acum în perioada de dinainte de 1.015 î.e.n.

Așa cum a scris Arthur Findlay în capodopera sa, „Blestemul ignoranței”, în secolul trecut, oamenii erau încă amendați sau închiși în Britania pentru că îndrăzneau să-i critice pe David și alți eroi ai Vechiului Testament, considerați mesageri ai lui Dumnezeu. După David, a urmat fiul său Solomon, omul plin de „înțelepciune”, potrivit legendei. De fapt, el nu avea deloc mai mult respect pentru viața umană decât avusese David. Și-a ucis fratele, moștenitorul de drept după legile lor, pentru a deveni rege. Solomon va deveni un membru important al Frăției după ce ajunge consilier al faraonului Shishak I, și se va căsători cu fiica acestuia. Cât timp s-a aflat în Egipt, a fost inițiat în Frăție la El Amarna, iar după ce s-a întors în Ierusalim, a construit faimosul templu al lui Iehova. Era un templu al Frăției, Solomon invitând breslele de zidari ai Egiptului, strămoșii francmasonilor, pentru a ajuta la construcție. Mulți francmasoni sunt mințiți că organizația lor a fost fondată odată cu construirea templului lui Solomon, acest lucru adăugându-se la mitul care spune că francmasoneria este legată de Biblie și Pământul Sfânt și că este în serviciul „Marelui Arhitect al Universului” – Dumnezeu. De fapt, a început cu mult timp înaintea lui Solomon și, în cazul elitei sale, răspunde în fața unui stăpân total diferit. Albert Pike, Mare Comandor al Consiliului Suprem al Francmasonilor din America în anii 1870, a spus: „Religia masonică, pentru noi, cei inițiați în Gradele Înalte, trebuie menținută în puritatea doctrinei lui Lucifer”. Ei nu le spun inițiaților inferiori acest lucru, până când nu acceptă să se supună cu un jurământ autorității stăpânului venerat.

Frăția secretă a Babilonului și Egiptului s-a răspândit repede, ca și infiltrarea ei negativă. A ajuns în alte părți ale Orientului Mijlociu, unul din cei mai cunoscuți promotori ai acesteia fiind regele-zeu caananit, Melchizedek. Preoțimea lui purta faimosul simbol al Frăției, șorțul, combinând cu acesta un alt simbol, mielul, șorțurile lor fiind făcute din piele de miel. Francmasonii încă mai procedează așa. Frăția este extrem de puternică și activă în Israel și în cultura ebraică în general. Cu experiența sa mistică, cabala reflectă practicile clasice ale societăților secrete ale Frăției. Ordinul lui Melchizedek este cabalistic și promovează

filozofia unei guvernări mondiale, care este ținta mișcării negative a Frăției.
Templul lui Solomon nu era decât o măcelărie unde se sacrificau nenumărate animale zilnic, pentru a satisface dorințele lui Iehova. Un mare preot și o armată de 30.000 de preoți „mai mici” erau sprijiniți prin contribuția oamenilor pentru a îndeplini acest masacru. Ceea ce făceau nu avea nicio legătură cu spiritualitatea. Nu erau decât niște măcelari. Preoții, care preluau în religia lor de la mediumi și canalizatori ca sursă acceptată dorința lui Iehova, au anunțat că zeul lor preferă sacrificii animale și nu grâne și vegetale. Grânele trebuiau arse, ca parte a sacrificiului, dar animalele trebuiau doar ucise, preoții având ulterior dreptul să mănânce și să vândă restul. Această mentalitate era încă vie în secolul al XVII-lea la proiectarea primului far. Trinity House a fost ridicată de Henry al VIII-lea pentru Frăția Trinity. Datoria lor era să se roage pentru sufletele oamenilor pierduți pe mare. În schimb, li se dădea dreptul de a-și însuși tot ce găseau pe corăbiile naufragiate pe coasta Angliei. Atunci când s-a propus construirea Farului Eddystone, Trinity House s-a opus, deoarece, cu cât mai puține ar fi fost corăbiile naufragiate, cu atât mai puțin ar fi recuperat și ei.

Sub domnia lui Solomon, credințele egiptene și feniciene vor fi absorbite în credința izraelită în Iehova, iar adevărurile, jumătățile de adevăruri, miturile și minciunile începeau să fuzioneze odată cu trecerea secolelor. După moartea lui Solomon, imperiul iudeu s-a prăbușit, celelalte triburi ale Israelului începând să se revolte. Au apărut două grupuri distincte, izraeliții în nord, incluzând Samaria și Galileea, și evreii din Iudeea de sud. A reapărut venerarea lui Baal, pentru a o contesta pe cea a lui Iehova, dar profeții Ilie și Elisei au desființat venerarea lui Baal, Iehova devenind singurul dumnezeu. Femeile erau tratate îngrozitor. Erau cumpărate și vândute, iar după ce soții lor mureau, deveneau parte a proprietății, precum bovinele și Pământul. Incestul era ceva obișnuit, iar copiii erau vânduți, maltratați și sacrificați. Sclavia abunda.
Poporul lui Israel credea că ei erau oamenii aleși de Dumnezeu pentru a moșteni Pământul, dar un pastor pe nume Amos i-a anunțat că a comunicat cu Iehova, care i-a spus că regatul lor urma să le fie luat. Chiar mai rău, Iehova îi va conduce pe agresori, fiindcă poporul ales i-a sfidat poruncile. Amos a avut dreptate, războiul s-a încheiat în 745 î.e.n. în favoarea asirienilor, care au cucerit teritoriile Israelului. Cele 10 triburi din nord au început să se dezintegreze, proces pe care babilonienii, persanii, greci și romanii l-au finalizat. Amos, Hosea și alți profeți au îndepărtat poporul de credința într-un zeu naționalist, slăbind puterea preoților. Ei preferau să promoveze un Dumnezeu mai bun, mai milos și mai drept, ce vorbea pentru toți oamenii și nu doar pentru izraeliți. Asirienii au invadat Samaria și mai apoi Iudeea, care până în acel moment era îndrumată de profetul Isaia. Acesta s-a dovedit un om cu o oarecare înțelepciune și previziune, dat fiind nivelul lui mai înalt de conștiință, față de alții. Dar după moartea lui, vechea credința în Iehova a revenit, împreună cu puterea preoților, sacrificiile umane și animale. Alți preoți precum Ieremia, au avertizat în privința consecințelor. El a prorocit distrugerea Ierusalimului și a Templului (măcelăria) construit de Solomon. Predicțiile lui Ieremia s-au adeverit atunci când caldeenii, sub conducerea lui Nabucodonosor, au

atacat și înfrânt poporul Iudeei, evreii. În anul 586 î.e.n., Iudeea nu mai exista, iar Ierusalimul era în ruina.

Evreii s-au împrăștiat de-a lungul Caldeei, așa cum se întâmplase odată cu izraeliții. Acolo au absorbit obiceiurile și credințele poporului mesopotamian, mulți dintre ei schimbându-și obiectul devoțiunii, de la Iehova la Bel. Exilații au moștenit regula caldeenilor de odihnă în ziua a șaptea, Sabatul, iar când au revenit la Iehova, tradiția a pătruns în biserici sau sinagogi, unde se adunau pentru a asculta scrierile profeților. După ce au fost eliberați de persani, au adus obiceiurile și credințele mesopotamiene înapoi în Samaria și Iudeea, împreună cu unele relicve sacre, incluzând sfeșnicele de aur pe care Nabucodonosor și le însușise. Acum, așteptau apariția lui Mesia pentru a-i conduce către adevăratul lor destin, deși mulți evrei rămași în Babilon și în alte zone nu au ales să se întoarcă pe pământul făgăduit.
Ideea de Mesia a fost preluată fie de la persani, fie de la egipteni, evreii asimilând credința în învierea corpului fizic și a milionului de ani de dreptate. Palestina a fost condusă de persani, dar evreilor li s-a permis să-și reconstruiască templul în Ierusalim și să aibă propria ierarhie religioasă. Influența babiloniană în gândirea și credința ebraică s-a accentuat. Sub îndrumarea a doi bărbați pe nume Ezra și Neemia, societatea evreiască a început să se civilizeze. Amândoi erau extrem de influențați de timpul petrecut în Babilon, unde au auzit povestirile caldeene despre Turnul lui Babel, Marele Potop și Noe. Ezra a rescris Cartea Legilor, care fusese distrusă în timpul jefuirii templului, iar legile despre care el spunea că au fost date de Moise nu erau altceva decât credințele pe care Ezra le-a preluat din Babilon, la fel ca Sabatul și ideea că în cea de-a șaptea zi Creatorul s-a odihnit.
Influența evreiască s-a extins în Orientul Mijlociu. Grecii le-au dat numele de evrei, ceea ce înseamnă „poporul din alta parte” (din Mediterana). Unele texte ebraice au fost traduse în greacă. Evreii au devenit mai degrabă negustori și cămătari, decât producători. Alexandru cel Mare, un om în mare parte asemănător regelui David, a preluat imperiul macedonean de la tatăl lui, cucerind Egiptul și pământul pe care îl știm drept Palestina. La moartea lui Alexandru, unul din generalii lui, Ptolemeu I, a preluat Ierusalimul. Nu i-a fost greu, fiindcă i-a atacat de Sabat, iar evreii au refuzat să lupte în ziua lor sfântă. Influența grecească asupra poporului din Ierusalim a crescut, existând o dispută între evreii elenizați (influența grecească) și cei care doreau să păstreze vechile căi ale lui Iehova. Conflictul a erupt, permițându-i regelui Siriei, Antiochus al IV-lea, să preia puterea în Ierusalim. Cât de ironic pare ca Ierusalim să însemne „Cetatea păcii”, când povestim despre această continuă vărsare de sânge! Antiohus a încercat să impună obiceiurile grecești printre credincioșii lui Iehova, insistând ca ei să venereze un zeu pe nume Jove. A urmat o baie de sânge, din cauza rezistenței susținătorilor lui Iehova.

Tema conflictului constant va urma de-a lungul istoriei umanității. Conștiinței Luciferice și expresiei umane a acelei conștiințe nu le păsa ce stârnește conflictul: sentimentul de superioritate religioasă sau rasială, lăcomia, setea de putere, orice. Ei vor sprijini o națiune doar în beneficiul lor, distrugând-o când nu le va mai fi utilă. Tot ce-și doresc ei este ca

energia negativă să fie produsă în abundență, pentru a-i servi stăpânului, Lucifer, și pentru ca oamenii să rămână atât de divizați și scufundați în frică și în tensiunea zilnică a vieții, încât să nu-și deschidă mintea și să vadă cine sunt și ce se întâmplă cu adevărat.
Conflictul și divizarea sunt țintele preferate ale conștiinței nearmonioase și îi servesc scopul. Adesea, acest lucru va fi stimulat printr-un atac direct asupra minților umane de către Conștiința Luciferică ce manipulează emoțiile umane negative ale ego-ului – lăcomia și dorința de putere. Nu trebuie să afectezi prea mulți oameni pentru a isca un război, dat fiind că în aproape toata istoria umanității hotărârea unui rege, regină sau dictator a decis soarta a milioane de oameni care n-au dorit să lupte. Trebuie doar să afectezi gândirea unei părți, fiindcă odată ce ea atacă, cealaltă parte trebuie să se apere și astfel începe războiul. Poți începe un război afectând mintea unei singure persoane, și dacă el sau ea se întâmplă să fie o încarnare a Conștiinței Luciferice, totul devine o joacă de copii. Societățile secrete negative ale Frăției, în multele lor forme, au avut un rol important în crearea artificială de conflicte, prin tragerea sforilor din umbră și plasarea membrilor ei în poziții de putere. Deoarece are atât de multe nivele ale inițierii, un nivel poate manipula nivele inferioare, care n-au nicio idee în ceea ce privește agenda pe care o urmează superiorii lor. Acest lucru se aplică în mare măsură politicienilor contemporani. În acest fel, oameni de bună credință pot ajuta la începerea unui conflict, deși nu vor. Să spunem că un membru al Frăției este informat în legătură cu planul Națiunii A de a ataca sau submina Națiunea B. Acel membru va fi convins să-i avertizeze pe conducătorii Națiunii B despre ceea ce se întâmplă. El ar face-o, având cele mai bune intenții. Dar nu va ști că un alt membru, dintr-o altă ramura a Frăției, transmite Națiunii B exact același lucru despre Națiunea A. Acei membri ai Frăției cred că procedează corect și nu vor ști niciodată că au fost folosiți pentru a isca un conflict care altfel n-ar fi început. Deoarece organizațiile se bazează pe discreție și pe nivele de inițiere despre care treptele inferioare nu știu nimic, foarte puțini controlează restul, care pot fi ființe morale, ce nu doresc să-i rănească pe alții. Așa se întâmplă în Frăție. Sună simplist, lucrurile fiind adesea mult mai complicate, dar sunt temele fundamentale privind manipularea, agenții, provocatorii și asasinatele secrete ale Frăției. De-a lungul istoriei, această societate a iscat conflicte, stând în spatele multor orori care au afectat umanitatea.

Invadatorii Ierusalimului au fost într-un sfârșit îndepărtați, dar disputa internă a continuat între două facțiuni ale religiei ebraice, farisei și saduchei. Romanii au cucerit Iudeea și Ierusalimul în 63 î.e.n., iar după un conflict înverșunat, au impus populației un print arab pe nume Irod în anul 37 î.e.n. Majoritatea membrilor Sinedriului, consiliul evreiesc - cel mai înalt for al justiției, s-au opus lui Irod, fiind uciși odată ce el a obținut controlul. De asemenea, a zdrobit puterea saducheilor, membrii unei secte religioase ostilă fariseismului. Astfel, fariseii și-au întărit puterea. Irod a murit în anul 4 î.e.n., conflictul intern începând din nou. Romanii și-au asumat controlul, domnind printr-o serie de procuratori, unul din ei pe nume Pilat din Pont. În acele vremuri și pe acel fundal politic și religios s-a născut un copil pe nume Ieshuah. Povestiri din viața lui vor fi traduse mai târziu în greacă, iar mai apoi, acest nume evreiesc, Ieshuah, va deveni

versiunea greacă a numelui Iisus. Așadar, suntem absolut siguri că numele lui nu era Iisus! Totuși, voi continua să folosesc acest nume aici pentru simplificare și fiindcă nu contează cum se numea. Ceea ce a făcut e mai important.

Cred că Iisus s-a născut esenian. Timp de 200 de ani înainte de nașterea lui, un grup numit Esenieni sau Therapeutae (care înseamnă vindecători) au trăit în Egipt și Palestina. Erau inspirați mai mult de filozofia budistă decât de cea ebraică și cel mai probabil credințele lor își au originea în India, deși, la rândul lor, indienii au fost influențați de gândirea egipteană. E posibil ca Buddha, Socrate și Iisus să fi fost aceeași conștiință și cu siguranță același sine superior global.
Istoricul evreu din primul secol al e.n., Iosephus, i-a descris pe esenieni ca cei mai onești oameni din lume. Mai spunea că se conduceau în viață după valorile dreptății și egalității. Erau vegetarieni, opunându-se sacrificiilor umane și animale. Pentru acele vremuri, aveau o abordare foarte diferită a vieții și comportamentului. Esenienii aveau un număr de centre în Egipt și Palestina, iar în comunitatea lor trăiau și laici. Erau mai cunoscuți pentru așezările lor din Qumran, de-a lungul Mării Moarte, unde au fost găsite Scrierile de la Marea Moartă, în 1947, și mai jos, la poalele unui munte mare și plat, numit Masada. Aici, evreii s-au revoltat împotriva stăpânirii romane, comițând o sinucidere în masă, pentru a nu fi capturați în 73 e.n. Am vizitat ambele locuri cu ocazia unei călătorii de neuitat în Israel în 1993. Iubirea pe care am simțit-o curgând prin mine în acele puncte era de nedescris. La Quamran m-am trezit spunând: „Le iert totul”, deși nu știam de ce am spus acest lucru sau de unde mi-au venit cuvintele.
Esenienii erau o frăție care împlinea în secret o mare operă. Dar subliniez încă o dată că discreția nu înseamnă neapărat conspirație în momente de mare impunere religioasă. Au existat vremuri în care era vital să-ți păstrezi credințele și cunoașterea în secret, pentru a supraviețui. Nu cred că esenienii erau oamenii perfecți, așa cum uneori se susține, dar în general am o impresie bună despre ei și oricum, cred că Iisus era un caracter atât de puternic, încât era capabil să gândească singur și nu să accepte orbește un sistem de credințe. În vestul american a existat odată un fermier pe nume Maverick, care a refuzat să-și ardă cu fierul roșu animalele. Cuvântul „maverick” a început să fie folosit pentru a denumi oamenii care refuza să fie însemnați și afiliați unei organizații sau grup. Cred că sub această definiție, Iisus era un „maverick”. Mai cred că bărbatul cunoscut ca Iosif din Arimateea a fost tatăl lui Iisus, iar nu unchiul lui, așa cum susțin povestirile biblice. E un gând care continuă să-mi vină în minte iar și iar, existând și alții care au canalizat această informație. Nimeni nu știe sigur amănuntele, dar este evident că Iosif din Arimateea era foarte apropiat de Iisus.
Iosif era esenian, la fel ca Maria. E posibil ca esenienii să-i fi spus despre un copil pe care Mariei i s-a cerut să-l conceapă cu Iosif din Arimateea, pentru asigurarea unei combinații genetice potrivite. Esenienii credeau că acest copil era predestinat, iar Maria, pe atunci doar o copilă, probabil de 14 ani, a acceptat. Iosif, care în evanghelii apare ca soț al ei, devine tutorele lui Iisus, făcând și alți copii cu Maria. Dar cred că tatăl genetic al lui Iisus a fost Iosif din Arimateea. Acesta era un secret știut de puțini. Iosif din Arimateea era un latifundiar, om de afaceri bogat și membru în

consiliul evreiesc, sinedriul. Păstrarea în secret a legăturilor de sânge ale lui Iisus era vitală, dacă se dorea ca el să joace un rol determinant în planul general.
Observăm din nou aici o încarnare foarte semnificativă a conștiinței voluntare. Povestea lui Iisus și a altora din Orientul Mijlociu a fost doar o parte a ceea ce se întâmpla în acea perioadă. Peste tot în lume, alți voluntari s-au încarnat pentru a le coordona munca. Mulți nu știau ce se întâmplă în Palestina, dar cu toții erau coordonați de la un nivel înalt, în același fel în care se întâmplă și azi. Iisus și-a petrecut primii ani ai vieții printre esenieni, în Qumran, și apoi în Egipt, deschizându-și adevăratul sine, amintindu-și cine este și de ce se află aici. A primit și informații fără importanță, și explicații luminate și a fost alegerea lui să vadă diferența.
Iisus a călătorit departe în așa-zișii „ani pierduți”, pe care Biblia nu-i amintește. A trecut prin Mesopotamia în drumul spre India și Kashmir, fiind mai departe influențat de cuvintele lui Buddha (citiți *A search for the Historical Jesus* de prof. F. Hassnain). Și-a petrecut câțiva ani cu gânditorii budiști, impresionându-i prin cunoașterea și înțelegerea lui. A călătorit de asemenea în Grecia și Anglia împreună cu Iosif din Arimateea, importând cositor din Cornwall. Învăța tot timpul (aducându-și aminte) și transmițând mai departe cunoașterea. Canaliza de-asemenea energii extrem de puternice în rețeaua energetică a Pământului. El poseda un câmp energetic care-i permitea să canalizeze energii de putere imensă, care i-ar fi „prăjit” pe majoritatea oamenilor. Nu spun că la vremea aceea Iisus înțelegea tot ce se petrecea cu el și de ce făcea anumite lucruri. Simțea doar impulsul de a le face. Cu siguranță prevedea consecințele provocării *statu quo*-ului politic, economic și religios al vremii, dar îndemnurile sinelui lui superior erau imposibil de ignorat. Multe lucruri le făcea pur și simplu fără să știe de ce. E ca senzația pe care-o avem atunci când știm că ce facem va avea un rezultat neplăcut, dar cumva continuăm să-l facem. Cunoașteți acest sentiment? Și eu...
Provocarea deschisă, verbală a lui Iisus față de ordinea instituită și distructivă era un efort de a trezi oamenii, prin apelarea directă la conștiința lor inferioară. Dacă conștiința superioară a omului nu poate comunica îndeajuns de puternic cu conștiința lui inferioară, informația poate fi canalizată printr-o altă persoană. Astfel, Iisus vorbea direct conștiinței inferioare prin voce, către ureche. Așa se petrec toate comunicațiile spirituale. Cred că zona din jurul Palestinei, Egiptului și Orientului Mijlociu a fost centrul unei rețele de energie temporală, creată după sfârșitul Atlantidei, iar dacă conștiința oamenilor ar fi putut fi crescută în acea parte de lume, acest lucru ar fi avut un efect considerabil asupra planetei, deoarece energia ar fi fost canalizată în rețea din acel punct. Acestea erau sarcinile duble ale lui Iisus și ale celor din jurul lui. Nu erau prea ușor de îndeplinit. Încarnarea în ceața de energie negativă densă, dezechilibrată care devora această planetă făcea totul și mai greu.
Știu că exista oameni care cred că tot ce se întâmplă pe Pământ face parte din Marele Plan, Planul Divin. Eu nu cred asta. Simt mai degrabă că ceea ce vedem pe Pământ este turnura nefericita și inutilă pe care a luat-o această perioadă a oportunității și abilității Conștiinței Luciferice. Există un plan general a ceea ce trebuie să se întâmple, dar există și multă impredictibilitate în ceea ce privește comportamentul și reacția oamenilor. Mare parte din acest comportament nu este opera sau Creația Sursei sau a

nivelelor noastre înalte. Este consecința energiei negative dezechilibrate, a densității mărite a acestei frecvențe, Conștiința Luciferică și nonsensul total care este transmis pentru a îndoctrina fiecare nouă generație în conștiința ei inferioară cu același nonsens. Asta se petrecea și în timpul lui Iisus.
Ideea că acest om trebuia să fie crucificat și să moară într-un mod atât de barbar pentru ca Dumnezeu să poată ierta păcatele întregii omeniri e cea mai monumentală aberație pe care am auzit-o vreodată. Niciodată n-am înțeles cum de atât de mulți oameni cred sincer asta.
Autoritatea și forța pe care Iisus le inspira au dus la acea conspirație pentru a-l reduce la tăcere. Ierarhia religioasă a plănuit-o împreună cu romanii, care nici ei nu voiau ca acest agitator să facă valuri. Forțele de ocupație, fie ele fizice, economice sau mentale, știau că oamenii periculoși care-i încurajează pe alții să facă la fel sunt și mai periculoși. Conștiința Luciferică lucrează prin intermediul acestor oameni, pentru a obține rezultatele propuse. Oficial, Iisus a fost crucificat, primind pedeapsa romană din acea vreme, dar eu nu cred ca a murit astfel.
Din câte știu eu și au scris alții, există prea puțin adevăr în crucificarea lui Iisus. Iosif din Arimateea a fost actorul principal în planul de a se asigura ca Iisus nu va muri pe cruce. El deținea zona cunoscută ca Grădina Ghetsimani din apropierea Muntelui Măslinilor, în afara zidurilor orașului Ierusalim. Fiind membru al Consiliului Evreiesc, Sinedriul, știa exact ce se spunea despre Iisus. Un alt esenian, membru al Sinedriului, Nicodim, îl sprijinea în secret pe Iisus și-l ajuta. Și el era esenian. De fapt, exista o grupare secretă de esenieni, neînregistrată de istorie, care lucra în numele lui Iisus și la planul global cu mult mai eficient decât de acei așa-ziși „apostoli". Cel puțin unii dintre ei nu cunoșteau întregul adevăr a ceea ce se întâmpla, deoarece cu cât știau mai mulți, cu atât șansa ca ceva să scape, stricând toată munca, era mai mare. Iisus, Iosif și alți esenieni au pus la cale un plan necunoscut de apostoli și chiar de mama lui, Maria și compania lui apropiată, posibil soția, Maria Magdalena. Planul era ca Iisus să supraviețuiască pe cruce. Existau trei mari motive pentru acest lucru, deși fără dubiu existau și altele:

1. Pentru a anihila presiunile celor care-l sprijineau pe Iisus, inclusiv esenieni, fiindcă existau foarte mulți, chiar și romani, care răspândeau ideea că înlăturarea lui era necesară. Moartea publică și umilirea lui Iisus ar fi dispersat această dorință crescândă de înlăturare a sprijinitorilor și familiei lui. Iosif chiar ar fi sugerat această desfășurare de întâmplări, ca alternativă la distrugerea *statu quo*-ului.
2. Ei știau că oamenii care pun la îndoială convenția au adesea mai multă influență după ce mor (sau se crede că sunt morți) decât când sunt în viață. Vedeți exemplul lui Confucius.
3. Pentru a trece printr-o mare suferință și traumă, cu intenția de a ajuta Pământul și umanitatea.

Prin sacrificiul său, Iisus ar fi creat o energie a iubirii de o intensitate și putere fantastice. Iar pe Pământul deținut de Iosif din Arimateea se afla unul din punctele cheie ale inimii centrale din rețeaua post-atlantă. În acest punct a avut loc crucificarea.

Iisus știa totul, fiind un excelent medium, într-o legătură constantă cu nivele superioare. El și grupul lui au pus la cale un plan secret iar frecvențele înalte au lucrat din dimensiunile lor, ajutând la îndeplinirea lui. Sincronizarea trebuia să fie perfectă. Cei care erau crucificați erau lăsați pe cruce un timp suficient pentru a muri, de obicei trei zile. Iisus n-ar fi supraviețuit dacă nu se acționa într-un fel. Singurul mod prin care i se putea scurta timpul pe cruce era ca totul să se petreacă în orele de dinaintea zilei de sâmbătă, sabatul evreiesc. Nimănui nu i se permitea să fie executat și îngropat în timpul sabatului. Metoda obișnuită era ruperea picioarelor cu o serie de lovituri. Era fatal pentru orice crucificat de încheieturi pe o cruce; procedura era macabră, așa că nu voi intra în detalii. Prin urmare, ei trebuiau să găsească o cale de a face aparentă moartea lui Iisus înainte de sfârșitul zilei de vineri.
Iisus și-a făcut intrarea în Ierusalim în așa fel încât să coincidă cu sincronizarea pe care el și Iosif au pus-o la cale. Izgonindu-i deschis și public pe cămătarii din Templu, a provocat intenționat o agitație generală de nemulțumire în jurul autorităților romane și evreiești. În acest fel, provoca o acțiune imediată împotriva lui. Mult-bârfitul Iuda era crucial în complot. El era inclus în plan și l-a „trădat" pe Iisus la momentul potrivit, pentru a menține stricta sincronizare a desfășurării evenimentelor. În fundal, Iosif și Nicodim lucrau în interiorul Sinedriului pentru a se asigura că membrii acestuia reacționau după grafic.
Arestarea, interogatoriul ierarhiei evreiești și Pilat au respectat timpul de desfășurare prezis, Iisus fiind condamnat și crucificat în ziua de vineri. Crucificarea a avut loc în vecinătatea Grădinii Ghetsimani, proprietatea lui Iosif din Arimateea. Dacă s-ar fi văzut că Iisus era încă în viață la sfârșitul acelei zile, ar fi fost omorât, pentru a evita intrarea în sabat. Esenienii erau bine cunoscuți pentru cunoștințele lor privind ierburile și plantele pe care le foloseau în vindecări. N-ar fi fost nicio problema pentru ei pregătirea unei mixturi care să dea aparența morții fizice. Într-adevăr există multe exemple documentate ale unor astfel de droguri în culturile antice, inclusiv cel cunoscut drept Toska, o băutură făcută din vin acru și pelin. Femeile evreice dădeau această băutură crucificaților pentru a-ai ajuta să-și piardă cunoștința. Din nou, la timpul potrivit, lui Iisus i s-a dat o licoare pe un burete pus la gură, pretinzând că i se dă să bea apă. Curând după asta, a părut că s-a sfârșit. „A părut" doar, fiindcă deși era extenuat și într-o mare suferință și durere, era încă viu. Un eveniment nefericit, neprevăzut, a fost atunci când un soldat l-a străpuns cu sabia într-o parte după ce a fost dat jos de pe cruce. Acest gest a produs mult sânge, o altă indicație că era încă în viață. Cu câteva ore înaintea aparentei lui morți, Iisus era punctul focal al unei vaste energii canalizatoare, coordonată de nivele înalte ale conștiinței pe toată planeta. Voluntari încarnați în toate culturile erau implicați, deși nu puteau ști că ceea ce fac se oglindea pe cuprinsul planetei.
Iosif din Arimateea s-a dus imediat la Pilat, cerând permisiunea să ia corpul lui Iisus pentru înmormântare. Pilat a fost de acord, după ce a remarcat cu uimire că Iisus a murit atât de repede, cerând confirmarea. În pregătirile pentru ce avea să se întâmple, Iosif a construit un mormânt în Grădina Ghetsimani, în așa fel, încât Iisus să fie luat de pe cruce în siguranță, până la mormânt și în cel mai rapid mod. Cu cât totul se întâmpla mai repede, cu atât mai mică era șansa ca cineva să înțeleagă ce

se petrece, și cu atât mai devreme i se putea face tratamentul recuperator. O piatră imensă a fost pusa la intrarea în mormânt, pentru siguranța că nimeni nu va putea vedea ce se întâmplă înăuntru. În mormânt, așteptând aducerea lui Iisus, se aflau vindecători esenieni purtând robe albe, care au început imediat procedurile de vindecare. Iisus se afla într-o stare proastă, dar vindecătorii l-au stabilizat. Sub protecția întunericului, piatra de la intrarea în mormânt a fost trasă și Iisus dus în comunitatea eseniană din Qumran. După o lungă convalescență, s-a recuperat, părăsind regiunea împreună cu Iosif și cele două Marii, pentru a-și continua lucrarea de canalizare a energiilor și transmitere a informațiilor. Eu cred că a călătorit în Italia, Creta, Franța și India, murind de bătrânețe în Kashmir. Unii cercetători cred că în perioada aceasta era cunoscut sub mai multe nume. În Kashmir de pildă, îl chema Yuzu Asaph. Mormântul lui se află încă acolo. Totuși, alții cred că Iisus și-a sfârșit zilele în Franța. În timpul unei viziuni a crucificării pe care am avut-o la un moment dat, am canalizat o serie de propoziții scurte care spuneau: „Esenieni, Qumran. Timpul vindecării. Iluzie totală. Opoziția crede că am murit. Multe călătorii. Viața lungă. Trei copii cu două femei”.
Pare cam trasă de păr supraviețuirea după o crucificare, dar istoricul Iosephus a documentat povestea a unui om cunoscut de el care a fost dat jos de pe cruce viu, supraviețuind. Iosephus îl cunoștea pe om, pledând să fie cruțat în fața comandantului roman Titus. Titus a fost de acord și omul a fost dat jos de pe cruce, acordându-i-se îngrijiri medicale. Chiar și azi în Filipine există oameni care se oferă să fie crucificați ca parte a unui ritual bizar, pentru a-și confirma credința, iar după ce sunt dați jos de pe cruce, la câteva ore, se recuperează.
Așadar supraviețuirea după crucificare era posibilă, dacă nu erai supus acelei orori pentru prea mult timp. Luați în considerare și faptul că alte nivele l-ar fi putut ajuta pe Iisus în acele momente, dându-i energia și puterea de a se menține încarnat. Discipolii, așa cum am menționat, nu făceau parte din plan, în afară de Iuda, care era considerat, pe drept, cel mai de încredere! După ce s-a răspândit zvonul că mormântul e gol și imensa piatră dată la o parte, s-a presupus mai întâi că trupul i-a fost furat și mai apoi că Iisus a înviat, iar trupul lui fizic s-a ridicat la cer. De fapt, el se recupera într-o casă împreună cu vindecătorii esenieni înainte să fie dus în Qumran. Iisus s-a folosit de credințele evreiești în personajul Mesia și în profețiile vechilor proroci evrei pentru a crea interes în jurul lui și pentru cuvintele lui. Era un fel de creare a unei platforme publice prin care putea să-și comunice adevărurile. A afirmat că evenimentele din viața lui au fost prezise de profețiile antice, dar el și grupul lui secret de susținători creau de fapt acele evenimente, în așa fel încât să se potrivească profețiilor. Făcea parte din plan folosirea sistemului de credințe evreiesc pentru a căpăta notorietate. Majoritatea apostolilor lui Iisus nu știau aceste lucruri. Incapacitatea lor de a se dedica total muncii și a înțelege importanța acesteia l-au frustrat pe Iisus, fiind mult mai apropiat de Iosif și de grupul lui secret. Așa-zișii apostoli erau un fel de „fațadă” pentru ceea ce se petrecea cu adevărat în spatele scenei. Pentru ca lucrarea și aparența să fie credibile, era vital ca ei să nu știe ce se petrecea. Erau foarte importanți pentru lucrare, dar cu condiția să nu afle întreaga poveste.
Planul a funcționat impecabil prin faptul că toată lumea a fost păcălită, iar Iisus a obținut ceea ce el, familia și cei ce-l sprijineau au urmărit: să

relaționeze cu rețeaua energetică. A lăsat în urmă mulți oameni mișcați și motivați de adevărurile lui simple despre iubire, Creație și natura eternă a conștiinței. Miturile care de-acum îl vor înconjura l-au făcut cu mult mai cunoscut decât fusese cât trăise în Palestina. N-a fost găsită nicio mențiune despre el în scrierile istorice ale vremii și totuși priviți că tot ce s-a scris despre el a fost denaturat de religia numită creștinism. Alți oameni au canalizat și văzut aceeași poveste de bază, iar cercetătorii, lucrând doar cu informații istorice pure (plus ceva inspirație divină) au ajuns și ei la aceleași teme.
Faptele asupra cărora nu am nici un dubiu sunt următoarele: întregul motiv al încarnării lui Iisus; faptul că el nu a murit pe cruce; faptul că nu era burlac. Cred că a fost însurat sau cel puțin apropiat de Maria Magdalena, cu care a avut doi copii și că a mai făcut un copil cu o altă femeie, posibil sora Mariei Magdalena, Marta. Asta i-ar face pe unii oameni ai Bisericii să se cutremure de oroare, dar tiparele de energie pe care Iisus le-a adus prin încarnare nu au fost pierdute. S-au transmis pe linie genetică. Asta înseamnă că el trebuia să interacționeze din punct de vedere fizic cu încă un câmp energetic, pentru a crea o anumită energie și o combinație genetică. Am vorbit mai mult despre acest proces al interacțiunii sexuale în cartea *Heal the World*.

Iisus a fost doar o încarnare voluntară, deși una extrem de semnificativă. A jucat un rol eficient și curajos în ajutarea Pământului și umanității, dar la fel au făcut mulți alții. Este un proces continuu și nu ceva ce s-a întâmplat doar acum 2.000 de ani. Iisus a fost un om deplin din acest nivel fizic, în legătură strânsă cu sinele lui superior. Avea sentimente de compasiune, iubire dar și momente de furie. Spunea ce gândea și ideea că la un moment dat ar fi intrat într-o anumită ceață spirituală e departe de adevăr. Da, era bun cu oamenii și simțea o mare iubire pentru Pământ și umanitate, dar uneori iubirea implică elocvență vehementă împotriva nedreptății. Acest lucru este necesar pentru ca schimbarea să aibă loc și oamenii să se trezească. Ironia face ca viața lui să fie greșit descrisă, transformându-l în cel mai faimos voluntar încarnat.

După ce Iisus a părăsit Palestina împreună cu cele două Marii, Iosif din Arimateea și alți adepți ai învățăturilor lui, gnosticii și eboniții au fost primii lăstari ai religiei ebraice, în afară de esenieni. Nu exista un sistem religios global. Fiecare dintre ei avea o viziune diferită în ceea ce privește detaliile și rostul vieții lui Iisus. Mulți, totuși, credeau în întoarcerea lui, „A doua venire”, care este de fapt o idee antică, provenită de la venerarea Soarelui. Încă o dată, aceste grupări timpurii ale adepților lui Iisus erau ghidate de canalizatori și puteți citi referiri la ele în textele antice ca fiind „recipiente” pentru „sfântul duh” și „spiritul Domnului”. Citim despre oameni cuprinși de sfântul duh, care apoi reproduc cuvintele Domnului. Oricine a experimentat sau a asistat la o canalizare știe că o energie intră într-un canalizator (channeler).